

BRANDS ซัมเมอร์แคมป์ ปีที่ 26

เอกสารประกอบคำบรรยาย
วิชา **ONET**
ภาษาไทย

โดย **อ.วรรณ อนันตวงศ์ (อ.กอล์ฟ)**
สถาบันกวดวิชาภาษาไทย อ.กอล์ฟ

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวรรณคดี

ความงามเชิงวรรณศิลป์

1. การเล่นเสียงสัมผัส
2. การเล่นคำ (เล่นคำพ้อง)
3. การซ้ำคำ (เล่นคำซ้ำ)
4. จินตภาพ
5. การใช้คำที่มีเสียงและจังหวะดูจดจำ
6. การดูเสียงและดูความหมาย

1. การเล่นเสียงสัมผัสแบ่งเป็น

สัมผัสสระ : เสียงสระและเสียงตัวสะกดเสียงเดียวกัน

1. อย่าให้ขาดสิ่งของต้องประสงค์
2. คือรูปประกลิ้งเสียงเคียงสัมผัส
3. แต่น้ำผักต้มขมขมว่าหวาน
4. ถึงเมาเหล้าเข้าสายก็หายไป
5. ถึงโรงเหล้าแตกกลิ่นควันโขมง
6. หนาวถึงเข้าคราถึงนมมถึงตื่น
7. มีคันทองผูกสายไว้ปลายเสา
8. เจ้าของตารักหวานขึ้นปิ่นต้น
9. ดูประเทืองเรื่องรองทองลาดส่อง
10. ไม่สมมาดเหมือนที่คาดคะเนดู

สัมผัสอักษรหรือสัมผัสพยัญชนะ : เสียงพยัญชนะต้นเสียงเดียวกัน

1. พระโหยหวนครวญเพลงวังเวงจิต	2. น้ำค้างพราวปรายโปรยโรยละออง
3. กลับกระฉอกจาดฉัดฉวัดเฉวียน	4. ถนอมเซยชมโฉมประโลมลาญ
5. ลูกลี้ลูกลนนักชักระอา	6. อยารอราร่งเร้าเข้าห้องเรียน
7. ที่ไศกสุดเศร้าแสนเส่นหา	8. พี่จำใจจำจากเจ้าพรากรมา
9. ดูน้ำวังกลิ้งเขียวเป็นเกลียวกลอก	10. แลลิ่งลมล้อลูกเล่าโลมเลียง

สัมผัสวรรณยุกต์ :

“จะจับจองจ่องจ้องสิ่งใดนั้น ดูสำคัญค้ำคั้นอย่างนงน
อย่าลามลวงล้วงล้วงดูเลศกล ค่อยแคะคนคั่นคั้นให้ควรกาล”

“ปึงบัวตุ่มตุ่มตุ่ม	กลางตม
สูงส่งทงทานลม	ลุ่มลุ่ม
แมลงเฝ้าเฝ้าเฝ้าจม	ชมชราบ
รุรุรุริรมกัม	พาดไม้ไทรรอง”

ประลองฝีมือ เรื่องการเล่นเสียงสัมผัส

- “จับฉวยชกฉกซ้ำ จับจับ
โถมทุบทุมตองทับ ถีบท้าว
เตะตีต้อยตูปต๊ับ ตกटक
หมดหมูเมงมอญม้าว ม่านเมื่อหมางเมินา”
คำประพันธ์ข้างต้นมีลักษณะเด่นทางวรรณศิลป์ทั้งคู่ตามข้อใด
1) สัมผัสพยัญชนะ เสียงเสียงธรรมชาติ 2) เสียงเสียงธรรมชาติ เล่นคำ
3) สัมผัสสระในวรรค สัมผัสสระในวรรค 4) สัมผัสสระในวรรค เล่นคำ
- “ตะวันรอนอ่อนแสงแผงเหลี่ยมเขา พยับเงาระยับแดดแสดสีสาย
กระทาบหินหักเห็นเป็นเลื่อมพราย แสนเสียดายตะวันดับลับเหลี่ยมลง”
คำประพันธ์บทนี้เด่นที่สุดในด้านใด
1) การให้ภาพ 2) การเล่นคำ
3) การเล่นสัมผัส 4) การให้อารมณ์สะท้อนใจ
- คำประพันธ์ข้อใดที่มีสัมผัสอักษรมากที่สุด
1) คณาเนื่อนวลก็ครวญคลอขับ ระริกแคนรับสลับเสียงใส
2) บุรุษระริกขยิกต้อน นรีร่าร่อนระเริงร่า
3) ณ ยามสายัณห์ตะวันยิ่งย้อย ณะเร่งเท้าหน้อยทยอยเหยียบหนา
4) กล้าแดดจ้ำกล้าพายุกกล้าตัน กล้าต้านทนร้อนลมระดมกล้า

เฉลย เรื่องการเล่นเสียงสัมผัส

1. 1) 2. 1) 3. 2)

2. การเล่นคำ : การใช้คำๆ เดียว วางไปทั่วคำประพันธ์หลายจุดอย่างไม่เป็นระเบียบและความหมายไม่เหมือนกัน

“ถึงบางพลัดยั้งอนต์อนาถจิต นิ่งพิณจึ่งนึกน่าน้ำตาไหล
ที่พลัดนางร้างรักมาแรมไกล ประเดี๋ยวใจพบบางริมทางจร”

“เข้าลำคลองห้วยรอดตระตะ ดูเกะกะรอร้างทางพม่า
เห็นรอกหักเหมือนหนึ่งรักพี่รอร่า แต่ร่อทำรังทุกขมาตามทาง”

“ถึงเกาะเกิดเกิดเกาะขึ้นกลางน้ำ เหมือนเกิดกรรมเกิดราชากาลหลวง
จึงเกิดโตกขัดขวางขึ้นกลางทรง จะตักดวงไว้ก็เติบกว่าเกาะดิน”

การเล่นคำอัปทาน มีลักษณะดังนี้

คำอัปทาน คือ คำซ้ำประเภทหนึ่งที่กร่อนเสียงพยางค์หน้าเป็น “อะ” ลองดูคำชุดนี้ คือ “ยะแย่ง ยะย่ง
คะคว้าง คะไขว่” ในบทประพันธ์ต่อไปนี้

สาตปิ่นไฟยะแย่งแผลงปิ่นพิชยะย่งฟุ้งหอกใหญ่คะคว้างขว้างหอกขัดคะไขว่

3. การซ้ำคำ : การใช้คำๆ เดียว วางซ้ำไปทั่วคำประพันธ์ จะอยู่ติดกันหรือไม่ติดกันก็ได้ แต่การซ้ำคำนั้นจะวางคำอย่างเป็นระเบียบและมีความหมายเหมือนกัน

ตัวอย่าง “รอนรอนสุริยะไ้อ์ อัสตง
เรื่อยเรื่อยลับเมรุลง คำแล้ว
รอนรอนจิตจำนง นุชที่ เพ็ญแม่
เรื่อยเรื่อยเรียมคอยแก้ว คลับคล้ายเรียมเหลียว” (ภาพย์เห่เรือ)

“การเวกหรือวิเวกร้อง ระงมสวรรค์
เสนาหมีเหมือนเสนาหมีฉันท์ เสนาะซึ่ง” (เสนาหมีฉันท์)

“เรื่อยเรื่อยมารอนรอน ทิพากรจะตกต่ำ
สนธยาจะใกล้คำ คำนี้หน้าเจ้าตาตรู
เรื่อยเรื่อยมาเรียงเรียง นกบินเฉียงไปทั้งหมู่
ตัวเดียวมาพลัดคู่ เหมือนพ็อยู่ผู้เดียวตาย”

“ห้ามเพลิงไว้อย่าให้ มีควัน
ห้ามสุริยแสงจันทร์ ส่องไซร์
ห้ามอายุให้หัน คีนเล่า
ห้ามตั้งนี้ไว้ได้ จึ่งห้ามนิทาน” (โคลงโลกนิติ)

ประลองฝีมือ เรื่องการเล่นคำ-การซ้ำคำ

1. ข้อความต่อไปนี้ ใช้กลวิธีใดในการแต่ง
“เห็นเขตกเขาแตกมาดกกลีก อนาคตฝึกแล้วนำน้ำตาไหล
ที่ตกยากจากนางมากกลางไพร วิตกใจตกมาถึงศิริ”
 - 1) เล่นคำ
 - 2) อุปมาโวหาร
 - 3) สร้างภาพอย่างละเอียด
 - 4) ล้มผัสมากเป็นพิเศษ
2. ข้อความที่ยกมานี้ใช้ศิลปะการประพันธ์อะไร
“กล้าแดดจ้ำกล้าพายุกล้าดัน กล้าต้านทนร้อนลมระดมกล้า
ครั้นกล้าแข็งแปลงยัดยิงอัตรา ขาวนามาถอนทำกล้ากำไป”
 - 1) อุปมา
 - 2) เล่นคำ
 - 3) สร้างภาพละเอียด
 - 4) เล่นอักษร
3. ก. งามทรงวงดั่งवाद งามมารยาทขนาดนวยกราย
 งามพริ้มยิ้มแยมพราย งามคำหวานลานใจถวิล
ข. นกขมิ้นจับเถาขมิ้นเครือ คาบเหยื่อเพื่อลูกแล้วโผบิน
ค. เหตุไรร้องไห้อยู่อึกอັก หรือแคลงรักแห่งใจไม่สนิท
ง. ไก่ป่าขันแจ้ญอยู่แนวไพร เขี่ยคุ้ยขุยไผ่เป็นถิ่นถิ่น
ข้อใดใช้ศิลปะการเล่นคำเด่นที่สุด
 - 1) ข้อ ก.
 - 2) ข้อ ข.
 - 3) ข้อ ค.
 - 4) ข้อ ง.

เฉลย เรื่องการเล่นคำ-การซ้ำคำ

1. 1) 2. 2) 3. 2)

4. จินตภาพ : ภาพที่เกิดในจินตนาการ โดยสังเกตจากคำที่ผู้ประพันธ์นำมาใช้ในบทประพันธ์ สังเกตจากคำกริยา และคำวิเศษณ์ มี 3 ลักษณะ ได้แก่

1. ภาพ (แสง สี)
2. เสียง
3. การเคลื่อนไหว (นาฏการ)

❶ จินตภาพด้านภาพ

“ไฟตะเกียงเรียงรอบพระมณฑป กระจ่างจบบัณฑิตแจ่มแอร่มผา
ดอกไม้พุ่มจุดงามอร่ามตา จับศิลาแลเลื่อมเป็นลายนลาย
พระจันทร์ส่องต้องยอดมณฑปสูง ใบหน้ามุขงามอร่ามฉาย
นกบินกรวดพรวดพรวดประกายพราย พลุกระจายช่อช่วงดั่งดวงเดือน”

“สรวงสวรรค์ชั้นกวีรุจีรัตน์ ผ่องประกายศรีพลอยหาวพราวเวหา”

“ขึ้นทรงรถทองผ่องพรรณ งามงอนอ่อนฉั้น เลกนาคราชกำแหง”

❷ จินตภาพด้านเสียง

“บ้างขึ้นบนขนสงคนข้างล่าง เสียงโผ่งผ่างซามแตกกระแตกซัน”

“ประจวบจนสุริยนเย็นหยับ ไม่ได้ศัพท์ซึ่งแซด้วยแดรสังข์
ปีระนาดฆ้องกลองประโคมดัง ระฆังหึ่งหึ่งหึ่งหึ่งว่างลงครางคริม”

“ นาคสะดุ้งรุ้งรังกระดิ่งห้อย ไบโพธิ์ร้อยระเรงอยู่เห่งหึ่ง
เสียงประสานกังสดาลกระดิ่งดัง วิเวกวังเวงในหัวใจครั้น”

❸ จินตภาพด้านการเคลื่อนไหว (นาฏการ)

“นกยางเลียบเหยียบปลานชาหยิก เอาปากจิกบินฮือขึ้นเวหา

“จับคนบนล้นค้ำรับไม้ทัน หม้อข้าวชันทกแตกกระจายราย”

“ตีเข่าปับรับโปกสองมือปิด ประจบติดตะผางหมัดขว้างหิว
กระหวัดหวีผวาเสียงฮาฮือ คนดูอื้อเออเอาสนั่นอิง”

ประลองฝีมือ เรื่องจินตภาพ

- ข้อใดให้จินตภาพแตกต่างกับข้ออื่น
 - 1) ดอกฝิ่นเพียงจะเลื้อยออกโลดแล่น
 - 2) เห็นคล้ายคล้ายปลาวายเขวียนฉวัด
 - 3) กระทุงทองส่องเลื่อนค้อยเคลื่อนคลา
 - 4) ร้องกรีดกรีดกรียวแซ่ดังแดรสังข์
- ข้อใดใช้จินตภาพต่างจากข้ออื่น
 - 1) ปะโทะนปะโทะนปะโทะนโทะน
 - 2) กระจ้อยร่อยกระจิดจิดจืดจืด
 - 3) แอ้อออยสร้อยฟ้าสุมาลัย
 - 4) ผะผัวะผะผุขับปุบปับแปะ
- ข้อใดให้จินตภาพต่างจากข้ออื่น
 - 1) พื้นนภางค์เฝือดดาว แสงเงินขาวจับฟ้า แสงทองจำจับเมฆ
 - 2) พอสूरียงเธอเยื้องรถบจร เย็นยอแสงสังทวิป
 - 3) ดาวเดือนจะเลื่อนลับ แสงทองพยับโพยมมหน
 - 4) แสงทองระรองรุ่ง รวิปรุงชโลมสรรพ
- ข้อใดไม่ใช่ภาพเคลื่อนไหว
 - 1) กระหวัดหวิดหวิวผวาเสียงฮาฮือ คนดูอื้อเออเอาสนั่นอิง
 - 2) บรรดาเพื่อนเตือนตื่นขึ้นแข็งแช่ บ้างจ้อแจจัดการประสานเสียง
 - 3) เห็นโศกใหญ่ไถลน้ำระกำแฝง ทั้งรักแข่งแซมสวาทประหลาดเหลือ
 - 4) ย่ามกระสอบกรอบแกรบกระไกรกริก กลักพริกพลิกตะแคงหงาย

เฉลย เรื่องจินตภาพ

1. 4) 2. 2) 3. 2) 4. 3)

ประลองฝีมือ เรื่องความงามเชิงวรรณศิลป์

- คำประพันธ์ทุกประเภทบังคับเสียงสัมผัสประเภทใด
 - สัมผัสนอกซึ่งเป็นสัมผัสสระ
 - สัมผัสนอกซึ่งเป็นสัมผัสอักษร
 - สัมผัสในซึ่งเป็นสัมผัสสระ
 - สัมผัสในซึ่งเป็นสัมผัสอักษร
- คำประพันธ์ในข้อใดไม่มีสัมผัสนอก
 - รู้อะไรก็ไม่สู้รู้วิชา รู้รักษาตัวรอดเป็นยอดดี
 - ไตรภวารละหอนหิน คิขรินชลโสร
 - กิจใดจะขวยขวน บมิพร้อมมิเพริยกัน
 - อยากจะบอกคำว่ารักสักเท่าฟ้า หมดภาษาจะพิสูจน์พูดรักได้
- คำประพันธ์ต่อไปนี้ใช้ศิลปะการประพันธ์เด่นที่สุดตามข้อใด
“แลถนัดในเบื้องหน้าโน่น ก็เขาใหญ่ ยอดเยี่ยมโทยมอย่างพยับเมฆ มีพรรณเขียวขาวดำแดงดูดีเรก ดังราย
รัตนพนมณีแนมน่าใครชม ครั้นแสงพระสุริยะส่องระดมก็ดูเด่นดังดวงดาว วาวแวววาบๆ ที่แว้งว้าง วิจิตร
จำรูญรุ่งเป็นสีรุ้งพุงพันเพ็งคัคณัมพรพื้หมภาภาค บางก็ก่อเกิดก่อนประหลาดศิลาสายและละเลื่อมๆ ทั่งองง้า
เป็นแงเงื่อม...”
 - สัมผัสสระ
 - สัมผัสพยัญชนะ
 - การใช้คำอัปมาส
 - การหลกาคำ
- ข้อใดมีการเล่นสัมผัสพยัญชนะมากที่สุด
 - พี่เลี้ยงแลดูกระแสรายสมุทร
 - ละลิวสุดสายตาเห็นฟ้าขวาง
 - เป็นฟองฟุ้งรุ่งเรืองอยู่รางราง
 - กระเด็นพร่างพรายพราราวกับพลอย
- คำประพันธ์ในข้อใดสัมผัสอักษรมากที่สุด
 - คณาเหนือพลก็ครวญคลอซบ ระริกแค้นรับสลบเสียงใส
 - บุรุษระริกขยิกค้อน นรีร่าร้อนระเริงร่า
 - ณ ยามสายัณห์ตะวันยิ่งย้อย แนะเร่งเท่าหนอยทยอยเหยียบหนา
 - กล้าแดดจ้ำกล้าพายุกกล้าตัน กล้าต้านทนร้อนลมระดมกล้า
- ข้อใดมีการเล่นสัมผัสมากที่สุด
 - จะมาช่วงชิงกันดังผลไม้ อันจะได้นางไปอย่าสงกา
 - พระปิ่นภพกูเป็นธานี ให้กะหัดตะปาตีเป็นทัพขันธ
 - สตรีใดในพิภพจวบแดน ไม่มีใครได้แค้นเหมือนอกข้า
 - เราอย่าคอยเขาเลยนะหลานรัก กัมพัคตรับศึกไปตีกว่า

7. ข้อใดมีวิธีการใช้สัมผัสแตกต่างจากข้ออื่น
- 1) พระอินทร์ยี่เธอสิ้นระรัวริก สะคั่งพระองค์พลัดตั้งใครผลักให้พลัดแพลงเสียวๆ สยะแสยงยะเยือกเย็น
 - 2) ผุงทึชารกก็ร่อนรีบเข้ารังเรียง ได้ยินเสียงผีป่าโป่งโป่งเป็งกู่ก้องร้องกระหิม ผีผิวหิมฟังชนพอง เสียงชะนีร้องอยู่โหวยโวยไวยวิเวกวะหวมอก
 - 3) บ้างก็เป็นวังวนวังชะวากเว้ง บ้างก็เป็นกระพักกระเพิงกระพังฟู บ้างก็เป็นตะดะดั้นกระเด็นดาขตั้งดวงแก้วตามทางแถวแนวท้อธาร ไหลสะๆ ช่านสะเซาโซม
 - 4) เมฆหมอกปลิวอยู่เกลื่อนกลาด บนอากาศก็วิกลเป็นหมอกกลุ่มอัมพรชรอุม้อบอวลวนอลเวง เสียงคระโครมเครง ครื่นครั้น ฟ้าฝนสวรรณค์ก็เฟื่องฟุ้งเป็นฟองผอย
8. ข้อใดใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติเป็นกลวิธีการประพันธ์
- 1) เสียงสกุณาร้องก้องกึกให้หวั่นหวาด
 - 2) พระพายชายพัดบุปผชาติหอมระรวยมา
 - 3) ตะแกก็กรนครืดครอกบนชอกผา
 - 4) เฒ่าก็ป็นทะเลลาดขึ้นสูงชะง่อนเขา
9. ข้อใดมีวิธีเลียนเสียงธรรมชาติเป็นกลวิธีการประพันธ์
1) นกกระกลางลวงได้ด้วงจิก	ลูกอ้าปากกริกร้องวอนแม่
2) ดูเหว่าจับเถาดำสิงแล	เห็นลูกสุกแดงแจ๋เข้าจิกกิน
3) หารังเรียกคู้อยู่กับดิน	หยุดกินวิ่งกรากกระต๋ากไป
4) ฟังต้นไม้สายน้ำย้าให้หยุด	หยุดเสียที่เกิดมนุษย์หยุดสะสม
10. ข้อใดใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติ
- 1) หวิดวายกระทวยพลัดตกเหว
 - 2) นกคุ้มเปรียวปรีอกระพือบิน
 - 3) วิเวกแว่วกลองโยนตะโพนกระหิม
 - 4) ผละผลุดรากลื้อยอะล่อนจ้อน

เฉลย เรื่องความงามเชิงวรรณศิลป์

1. 1) 2. 3) 3. 2) 4. 3) 5. 2) 6. 3) 7. 2) 8. 3) 9. 3) 10. 1)

ประลองฝีมือ เรื่องการเล่นคำ

- ข้อใดมีลักษณะการซ้ำคำแตกต่างจากข้ออื่น
 - 1) ตาต่อตาต้องกันสร้างฝันใฝ่
มือต่อมือเกาะกุมกวาดหลุมพราง
ใจต่อใจกระจ่างแจ้งจุดแสงสว่าง
เท้าต่อเท้าก้าวอย่างหนทางยาว
 - 2) ลีลมเสียงแคนแล่นแดรบแลเหลียว
ลีมกระทั่งยอดกระถินที่ชินชา
ลีมข้าวเหนียวปลาแดกเหมือนแปลกหน้า
ลีมเปลวแดดแผดกล้าอยู่กลางลาน
 - 3) กล้าแดดจ้ากล้าพายุกกล้าตัน
ครั้นกล้าแข็งแปลงยัดยิ่งอัตรา
กล้าต้านทนร้อนลมระดมกล้า
ชานามาถอนทำกล้ากำไป
 - 4) เลิกความคิดขันแข่งปรุงแต่งจิต
เลิกเดือดร้อนดินรณคนโยตี
เลิกชีวิตวุ่นวายในทุกที่
ไม่ต้องมีปรารถนาในอารมณ์

ใช้คำประพันธ์ต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 2-3

“สังัดเสียงคนดังระฆังเจี๊ยบ
เมื่อยามแค้นแสนทุเรศเวทนา
ทั้งต้องน้ำอำมฤตเมื่อตึกเจี๊ยบ
ทั้งหนาวลมหนาวพรมน้ำค้างพรราว
โอ้หนาวอื่นพอชื่นอารมณ์ได้
ทั้งหนาวนอนไกลนุชสุดจะเย็น

เย็นเยะเยียบยามนอนริมเนินผา
ต้องไสยาอยู่กลางน้ำค้างพรราว
แสนเยะเยียบเนื้อเย็นเป็นเหน็บหนาว
ไหนจะหนาวชากผาศีลาเย็น
แต่หนาวใจยากแค้นนี้แสนเข็ญ
ใครจะเป็นเหมือนหนึ่งข้าจะว่าจริง”

- ข้อใดเป็นความรู้สึกที่เด่นชัดที่สุดของกวี
 - 1) เศร้าหมอง
 - 2) หดหู่
 - 3) อาลัย
 - 4) อ้างว้าง
- คำประพันธ์ข้างต้นนี้ใช้กลวิธีการแต่งที่เด่นที่สุดตามข้อใด
 - 1) การซ้ำคำ
 - 2) การหลากคำ
 - 3) สัมผัสสระ
 - 4) การใช้ความเปรียบ
- ข้อใดมีการซ้ำคำที่มีความหมายเหมือนกันทุกคำ
 - 1) ทั้งหนาวลมหนาวพรมน้ำค้างพรราว
ไหนจะหนาวชากผาศีลาเย็น
 - 2) เห็นรอกหักเหมือนหนึ่งรักพี่รอร่า
แต่รอทำรังทุกซุ้มตามทาง
 - 3) ระก่ากายมาถึงท้ายระก่าบ้าน
ระก่าย่านนี้ก็ยวณะออกเอ๋ย
 - 4) ถึงเกาะเกิดเกิดเกาะขึ้นกลางน้ำ
เหมือนเกิดกรรมเกิดราชการหลวง

5. ข้อใดเป็นศิลปะการประพันธ์ที่ปรากฏอย่างเด่นชัดที่สุดในบทกวีข้างล่างนี้

“เสียงสรวลระรี่รี่ เสียงใคร
เสียงนุซที่ญาใคร ใครรู้
เสียงสรวลเสียงทราวม้วย นุซที่ เพียงแม่
เสียงบ้งอรสมรผู้ อื่นนั้นฤมี”

- 1) เล่นสัมผัสอักษร
- 2) บุคคลวัต
- 3) อุปมา
- 4) การซ้ำคำ

6. คำประพันธ์นี้ใช้วิธีการแต่งแบบใด

“รอนรอนสุริยะไ้อ้ อัสดง
เรื่อยเรื่อยลับเมรุลง คำแล้ว
รอนรอนจิตจำนง นุซที่ เพียงแม่
เรื่อยเรื่อยเรื่อยมคอยแก้ว คลับคล้ายเรื่อยมเหลียว”

- 1) เล่นคำ
- 2) เล่นวรรณยุกต์
- 3) เลียนเสียงธรรมชาติ
- 4) เล่นอักษร

7. ข้อความที่ยกมานี้ใช้ศิลปะการประพันธ์อะไร

“กล้าแดดจ้ากล้าพายุกล้าดัน กล้าต้านทนร้อนลมระดมกล้า
ครั้นกล้าแข็งแปลงยัดยิงอัตร่า ชวานามาถอนทักกล้ากำไป”

- 1) อุปมา
- 2) เล่นคำ
- 3) สร้างภาพละเอียด
- 4) เล่นอักษร

8. ข้อใดมีการเล่นคำพ้องเสียง

- 1) เสียงสรวลระรี่รี่ เสียงแก้วที่หรือเสียงใคร
เสียงสรวลเสียงทราวม้วย สุดสายใจที่ตามมา
- 2) นางนวลนวลน่ารัก ไม่นวลพัคตร์เหมือนทราวมสงวน
แก้วที่นี้สุดนวล ตั้งนางฟ้าหน้าใยของ
- 3) งานทรงวงตั้งวาด งานมารยาทขนาดกรกราย
งานพริ้มยิ้มแ้มพราย งานคำหวานลานใจถวิล
- 4) เพรายายวยเสพรส แสนกำสรดอดโอชา
อ้อมทุกซ์อ้อมชลนา อ้อมโศกาหน้าหนองชล

ใช้คำประพันธ์ต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 9-10

ก. เข้าลำคลองหัวรอต่อระตะ	ดูกะกะรปร่างทางพม่า
เห็นรอกหักเหมือนหนึ่งรักพี่รอรา	แต่รอทำรังทุกซุ้มตามทาง
ข. เพรางายววยเสพรส	แสนกำสรดอดโอชา
อ้อมทุกซุ้มชลนา	อ้อมโศกาหน้าหนองชล
ค. เคยหมอบไถ่ได้กลิ่นสุคนธ์ตลบ	ละอองอบรสรื่นชื่นนาสา
ลิ้นแผ่นดินลิ้นรสสุคนธา	วาสนาเราก็ลิ้นเหมือนกลิ่นสุคนธ์
ง. ว่าพลงทางชมคณานก	โผนผกจับไม้อิงมี
เบญจวรรณจับวัลย์ขาลี	เหมือนวันพีไถลสามสุตมา

9. ข้อใดใช้คำพ้องรูปเด่นที่สุด

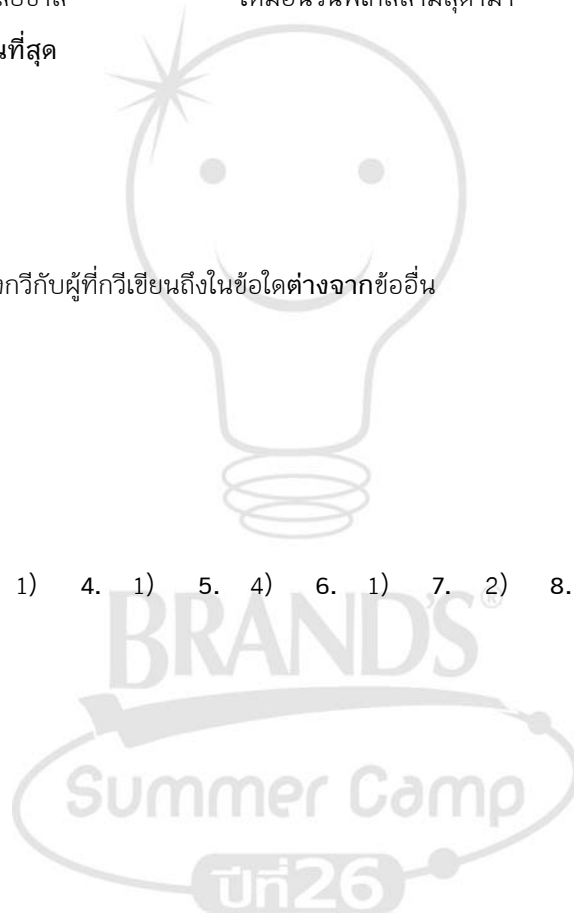
- 1) ข้อ ก.
- 2) ข้อ ข.
- 3) ข้อ ค.
- 4) ข้อ ง.

10. ความสัมพันธ์ระหว่างกวีกับผู้กวีเขียนถึงในข้อใดต่างจากข้ออื่น

- 1) ข้อ ก.
- 2) ข้อ ข.
- 3) ข้อ ค.
- 4) ข้อ ง.

เฉลย เรื่องการเล่นคำ

1. 3) 2. 4) 3. 1) 4. 1) 5. 4) 6. 1) 7. 2) 8. 2) 9. 1) 10. 3)

โวหารภาพพจน์

การพรรณนาเปรียบเทียบให้เห็นภาพ ภาพพจน์เป็นกลวิธีที่พบได้บ่อยในการสร้างสรรค์บทประพันธ์

1. อุปมาโวหาร : การเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งว่าเหมือนกับอีกสิ่งหนึ่ง ในการเปรียบเทียบจะต้องมีคำเชื่อมที่มีความหมายว่า “เหมือน” อยู่ด้วยเสมอ ได้แก่ เสมอ เปรียบเสมือน ดุจ ประดุจ เปรียบดุจ ดัง ดั่ง ปูน เหยิง ราว เสมอ ประหนึ่ง เหยิง เหยิง กล ละคร้าย คล้าย ครวณา เช่น เทียบ เทียม เล่ห์ ประเล่ห์ ฟาง รวากับ เปรียบปาน ฉันท เปรียบด้วย ปีมปาน ประหนึ่ง เฉก อุปมา ปาน ยิ่ง

โครงสร้างของอุปมา

คำที่ 1 (คำที่ต้องการเปรียบ)	คำเชื่อม	คำที่ 2 (คำที่นำมาเปรียบ)
ชีวิตของคนเรา	เหมือน	รุ่งอรุณ
เขาพูดคล่อง	ราวกับ	ทองมาอย่างดี

ตัวอย่าง “สายธารดั่งนาฬิกา
เจียบเจียบกรวดทรายไหลริน
แว่วแว่วจ้อกจ้อกเซาะซอกหิน
กลิ้งกระแสน้ำแข่งเวลา”

“ถ้าวันหนึ่งวันไหนที่ใจเจ็บจนทุกข์
บอกกับตัวเองเอาไว้
ความเจ็บต้องมีวันหาย”
“จุดหมายในใจดับไปแล้วเพราะเธอทำลาย
เหมือนไฟตกน้ำลงไปไร้ประโยชน์”

“รักกันอยู่ขอบฟ้า
เสมือนอยู่หอแห่งเดียว
ซังกัน บ่ แลเหลียว
เหมือนขอบฟ้ามาบ้อง
เขาเขียว
ร่วมห้อง
ตาต่อ กันนา
ป่าไม้มาบัง”

“เจ้างามพักรู้ฟองเพียงบุหลันฉาย
เจ้างามเนตรประหนึ่งนัยนาทราย
เจ้างามนาสายลั่งกลขอ
เจ้างามกรรมกลกลีบบุษบง
เจ้างามพัตรฟองเพียงบุหลันฉาย
เจ้างามขนงก่งละคร้ายคันศรทรง
เจ้างามคอเหมือนคอสุวรรณหงส์
เจ้างามวงวิลาศเรียบระเบียบไร”

“ผมดำราวกับแมลงผึ้ง หน้าเปล่งปลั่งดั่งดวงจันทร์ เนตรประหนึ่งดาวดวงพันเทียบไข่มุก
ริมฝีปากเพียงผลตำลึงสุก เสียงหวานปานนกโกกิลลา เอวเหมาะเจาะไม่อวบเกินเวลาอย่าง
เดินแคล่วคล่องมีสง่าเสมอข้างทรง”

2. อุปลักษณ์ : การเปรียบเทียบสิ่ง 2 สิ่ง ด้วยคำว่า “เป็น, คือ” หรืออาจจะคำว่า “เป็น, คือ” โครงสร้างของอุปลักษณ์

2.1 ใช้คำว่า “เป็น, คือ” ในการเปรียบเทียบสิ่ง 2 สิ่ง

คำที่ 1 (คำที่ต้องการเปรียบเทียบ)	คำเชื่อม	คำที่ 2 (คำที่นำมาเปรียบเทียบ)
สามีฉัน
ชีวิต	เป็น
คือ	แมวเชื่องๆ ตัวหนึ่ง
ละครไม่มีใครรู้ว่าตอนจบจะเป็นอย่างไร

2.2 นำคำ 2 คำที่ต้องการเปรียบเทียบมาวางคู่กัน โดยไม่มีคำเชื่อมหรือคำใดๆ มาคั่น (คำที่นำมาเปรียบเทียบอาจวางอยู่ข้างหน้าหรือข้างหลังก็ได้)

ตัวอย่าง มรดกเลือด (คำที่นำมาเปรียบเทียบ คือ เลือด คำที่ต้องการเปรียบเทียบ คือ มรดก)
ทะเลหมอก (คำที่นำมาเปรียบเทียบ คือ ทะเล คำที่ต้องการเปรียบเทียบ คือ หมอก)

2.3 ปรากฏคำที่นำมาเปรียบเทียบเพียงคำเดียว โดยไม่ปรากฏแน่นอนว่าคำนั้นใช้หมายถึงคำใด ผู้อ่านจำเป็นต้องตีความเอาเอง

คำที่นำมาเปรียบเทียบ	ความหมาย
ขอทานรัก
นางฟ้าตัวน้อยๆ ของแม่
ปงหนามในอก	

ตัวอย่าง “แม่เหี่ยวเหินเป็นห้วงมหรรรณพ พี่ขอพบศรีสวัสดิ์เป็นมัจฉา
แม่เป็นบัวตัวที่เป็นภุมรา เซยผกาโกสุมประทุมทอง
เจ้าเป็นถ้ำอำไพขอให้พี่ เป็นราชสีห์สมคู่เป็นคู่สอง
จะติดตามทราชมสงวนนวลละออง เป็นคู่ครองพิศวาสทุกชาติไป”
“เธอคือลมหายใจ เธอคือทุกอย่าง จะรักเธอไม่มีวันจางไปจากใจ”

“หากว่าเธอคือฟ้า ฉันคือทะเล จะเปรียบทะเลถึงความมั่นคง
หากแผ่นฟ้าเป็นรักที่ชื่อตรง ทุกทุกสิ่งจะคงนิรันดร์”

“ดาวหิ่งห้อยน้อยน้อย ล่องลอยแวววิบ
จับต้นลำพูพราว พร้อยพร้อยเพียงสกาบ”

“แต่เขาเห็นเราเป็นเส้นหญ้า อนิจจามาเหยียบเสียด้าน
จนใจแตกยับอัปประมาณ มิขอทานรักนั้นจนวันตาย”

“หวังอีกครั้งคงยังไม่สาย พี่หวังเป็นทรายน่องเป็นทะเล
ถึงเมฆฝนคลี่ลมเกร ทราวยกับทะเลไม่เคยจากกัน”

3. สัทพจน์ : การเปรียบเทียบโดยใช้คำเลียนเสียง ลัตว์ ลม ฝน น้ำ ดนตรี หรือเสียงมนุษย์

ตัวอย่าง “ไฟซอ้ออ้อเอียดเปียดออด ลมลดไล่เลียวเรียวไฟ
ออดแอดแอดออดยออดไกว แพบใบไสน้ำลำคลอง”

“คลองทองตีครุ่มครุ่ม เดินเรียง
ทำตะเต็งเต็งเสียง ครุ่มครุ่ม
เสียงปี่เรื่อยเพียง การเวก
แตร์นแตร์นแตร์นฝรั่งขึ้น หูหู้หูเสียงสังข์”

“เสียงซอ อ้อ อ้อ อ้อ เอื้อยเพลง
จับปีเตรงเต็งเตง แต่งต้อง
ตรุย ตรุย ตรุย ตรุย เหมง เหม่งเหมง ระนาดแฮ
ฆ้องหนอง หนอง หนอง หนอง ผรั่ง พรึ้ง พรึ้งตะโพน”

4. บุคคลวัต : การเปรียบเทียบโดยใช้จินตนาการสมมติให้สิ่งที่ไม่มีชีวิตเกิดมีชีวิตขึ้นมา หรือสมมติให้
สัตว์หรือสิ่งไม่มีชีวิตทำกริยาอาการอย่างมนุษย์

ตัวอย่าง “เสียงซากอิฐปูนสะอื้น สะเทือนพื้นสุธาไหว”

“ทะเลไม่เคยหลับไหล ใครตอบได้ไหมไหนจึงตื่น”

“เมื่อลมพัดใบไม้สะบัดโบกมือเรียกใคร เธอรู้บ้างไหมฉันนอนใบไม้โบกมือเรียกเธอ
เปรียบเป็นลิ้นใบไม้ก็ตื่นบอกรักเสมอ ทุกใบบอกเธอแทนลิ้นฉันทุกวันเรื่อยไป”

“ความอิจฉาริชยาบ้า มาขโมยไปเร็วรี่
ทิ้งล่อลวงกรฤณาปราณี ไปเสียหนีแล้วฆ่าตาย”

“ลมหนาวเริ่มล่องมาจากฟ้าแล้ว พรมจูบแผ่วคลี่นปลิวระริ้วไหว
ลำนํ้าจากเจ้าพระยามากล่อใจ คิดถึงใครคนหนึ่งซึ่งไม่มี”

“ฟ้า ฟ้า ชวนหมู่ดาว บอกกับเดือนแล้วเดือนตะวัน
เหน้อยไหมฟ้าคอยหวังจันทร์ เหน้อยกันพักลงคงดี”

5. อติพจน์ : การเปรียบเทียบโดยการพูดถึงสิ่งที่เกินจากความเป็นจริง เพื่อแสดงออกถึงการใช้อารมณ์ ความรู้สึก และจินตนาการอย่างเต็มที่ (อติพจน์เป็นการจินตนาการอย่างไร้ขอบเขตของกวี)
ตัวอย่าง	“จะเจ็บจำไปถึงปรโลก
จะเกิดก็ฟ้ามาตรมตาย	ฤรายโศกรู้ร้างจางหาย
อย่าหมายว่าจะให้หัวใจ”
	“ตราปางป่นเปื่อยเป็นผงธุลี
เปี่ยมสุนทรีย์ดั่งงามท่ามกลาง	รักน้อมตะอยู่อย่าร้าง
ระหว่างแหล่งหล้าฟ้าต่อกัน”
	“ไม่यर่องไห้ให้ใครใครเห็น
น้ำตาทุกหยดเหมือนกรดทำลาย	กลัวจะเป็นเช่นอุทกภัย
ทุกสิ่งพินาศไปทั่วทั้งโลกา”
6. สัญลักษณ์ : การใช้สิ่งหนึ่งแทนอีกสิ่งหนึ่ง สาเหตุที่ใช้แทนกันได้เพราะมันมีความใกล้เคียงกันมาก
- ตัวอย่าง สีขาว แทน ความบริสุทธิ์
สีดำ แทน ความทุกข์ ความเศร้า
แพะ แทน คนที่รับผิดชอบบุคคลอื่น
7. นามนัย : การเปรียบเทียบโดยใช้คำซึ่งเป็นส่วนประกอบเด่นของสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพียงสิ่งเดียวแทนความหมายของทั้งหมด สิ่งที่น่าสนใจมาเปรียบและความหมายที่นำมาโยงนั้นจะมีความสัมพันธ์กัน
- ตัวอย่าง “แมลงภู่คู่แข่งว่าย เห็นคล้ายคล้ายนำเขยชม
คิดความยามเมื่อสม สนิทเกล้าเจ้าเอวบาง” (แทนสตรีอันเป็นที่รัก)
- “กาลเวลาคরাทุกสิ่งไปจากฉัน เหลือทิ้งไว้เพียงรอยย่นที่ขอบตา” (แทนความชรา)
8. ปฎิพาทย์ : การเปรียบเทียบโดยใช้คำที่มีความหมายขัดแย้งกัน
- ตัวอย่าง “เสียงน้ำซึ่งกระซิบสาด ปราศจากเสียง”
“จักรวาลวุ่นวาย ไร้สำเนียง”
“พรำมั่วอยู่ในความสดใส ปรากฏอยู่ในการปกปิด
ห่างไกลอยู่ในความใกล้ชิด เจียบสนิทอยู่ในการถูร้อง”
9. อุปมานิทัศน์ : กลวิธีการสอนเรื่องราวทางศีลธรรมโดยการชูก่อนนัยแฝงไว้ในเรื่องที่เล่าหน้า

ประลองฝีมือ เรื่องโวหารภาพพจน์

- ข้อใดมีภาพพจน์
 - 1) ยามค่ำย้ายไปกับสายฝน ตามเสียงอึ่งอึ่งอลดังหนาแน่น
 - 2) สวบสาบยวบยาบเหยียบราบแบบ โลดแล่นหลิบลุบตะครุบคว่ำ
 - 3) สบายนืดหนึ่งทีฝนก็พลันรุ่ง ตื่นสะดุ้งเขาประดงระฆังก้อง
 - 4) เห็ดเผาะกรอบขบอร่อยดี แกงแซบอีหลีกับหน่อไม้
- คำประพันธ์ในข้อใดใช้ภาพพจน์
 - 1) จะร่วมที่โต๊ะตั้งนั่งเสวย เหมือนค้อนเคยมไม่รังเกียจคิดเดียวดฉันท์
 - 2) ก็ก้มรับเหมือนกับบังคมบาท แล้วลีลาศเยื้องยองไปห้องขวาง
 - 3) อีกกระดูคนโบราณที่นานครัน ดุยยืนย่นเหมือนยังเปรตลงเวชใจ
 - 4) อนิจจาเกิดมาไม่เหมือนคน ช่างพิกลต่างๆ ทุกอย่างไป
- ข้อใดใช้ภาพพจน์
 - 1) เขาว่าน้องของเราเป็นเจ้าสาว ไม่รู้ราวเรื่องเรอมาเจอหอ
 - 2) ดูเหย้าเรือนหาเหมือนอย่างไทยไม่ หลังคาใหญ่พื้นเล็กเป็นโลงผี
 - 3) เดิมเป็นปามาเป็นวังตั้งประทับ แล้วยกกลับไปเป็นป่าไม้ฝ่าผืน
 - 4) เนื้อเอ๋ยเนื้อเหลือเจ้าจนเล็บลี ยังปริปริปริมพร้อมเป็นรอยราย
- ข้อใดมีการใช้ภาพพจน์
 - 1) คัดนานต์นฤตราสร้าง ราคิน
คือระเบียบรัตนทนิล คาดไว้
 - 2) พระพิงพิเคราะห์ผู้ ภัคดี ท่านนา
คือพระยาจักรี กาจแก้ว
 - 3) เกรงกระลับก่อรงค์ ร้วหล้า
คือใครจักคุมคง ควรคู่ เข็ญแฮ
 - 4) เพื่อพระเดโชชนะ คีคน้ำ
คือองค์อมิตรพระ จักมอด เมื่อเฮย
- ข้อใดใช้ภาพพจน์
 - 1) แยกเต้าเคล้าคู่เคียง เรียงจับไม้ใช้ปีกหาง
เรียมคะนึ่งถึงเอวบาง เคยแนบข้างร้างแรมนอน
 - 2) ปักซีมีหลายพรรณ บ้างชมกันขันเพรียกไพร
ยิ่งฟังวังเวงใจ ล้วนหลายหลากมากภาษา
 - 3) ลมช่วยรยกลิ่นน้อง หอมเรื่อยต้องคลองนาสา
เคลือบเคล้นเห็นคล้ายมา เหลียวหาเจ้าเปล่าวังเวง
 - 4) พิกลบุณนาคบาน กลิ่นหอมหวานชานขจร
แม้หนูชสุดสายสมร เห็นจะวอนอ่อนพี่ชาย

6. ข้อใดไม่ใช่ภาพพจน์
- 1) หางนกยูงระย้าเรียคลอเคลียหน้า แพนดอกไม้ช้อยช่อรวริจิตร
 - 2) ลมระเริงลู่วิวพลิวระลอก สัพยอกยอดไม้ใบลิ่วล่อง
 - 3) ดอกไม้ป่าปรงกลิ่นประที่นป่า อบบุงหามาลัยทั่วไพรกว้าง
 - 4) ระเฌียรไม้ใบโบกสโนกเกาะ สุดเสนาหะเสียงนกซึ่งผกโฉน
7. ข้อความใดไม่ใช่ภาพพจน์
- 1) ปิ่นเสียมสองสุริยชาติ
 - 2) อ้าจอมจักรพรรดิผู้ เพ็ญยศ
 - 3) พระคุณดวงเพียบพื้น ภูวดล
 - 4) ช่วงชวลิตฟางผล กลลัมเกลี้ยงกุก่อง
8. ข้อใดไม่ใช่โวหารภาพพจน์
- 1) พฤษภกาสร อิกกฤษธรอันปลดปลง
 - 2) เพลินฟังวังเวงเพลงเรไร พิณพาทย์ไพเราะล่อมขับสำหรับดง
 - 3) เสียดินสงวนศักดิ์ไว้ วงศ์หงส์
 - 4) เพชรน้ำค้างค้างหล่นบนพรหมหย้า เย็นหยาดฟ้ามาผืนหลงวันใหม่
9. ข้อใดไม่ใช่โวหารภาพพจน์
- 1) ลมพัดเมฆผ่านพื้น ปลิวบน
 - 2) ผากเมฆสารสิ่งน้อง ถนอมนวล
 - 3) เมฆลอยเลื่อนเล่นลือ หลีกลม
 - 4) ผากนุชแมกเมมไว้ กลางโพยม
10. ข้อใดไม่ใช่ภาพพจน์
- 1) งามสองสุริยราชล้ำ เลอพิศ นาทอ
 - 2) สละสละสมร เสมอชื่อ ไม้เนา
 - 3) ธุมากรเกิดกระลบ อบอลเวงฟากฟ้า ดูปู้จักหน้าหนึ่งสิ้นแสงไถง
 - 4) มงกฏทรงเทริดเกศ อย่างอิตเรศรามัญ สรรเป็นรูปอรุเคนทร์
11. ข้อใดไม่ใช่ภาพพจน์
- 1) ลำภาแล่นระรี่เรื่อยเรื่อยไปจนถึงเมืองแก้ว
 - 2) ธรรมดาว่าสตรีนี้เป็นเกาะแก่งก็ดกระแสะกุตล
 - 3) หวานล่อมด้วยคำยอชักเอาแม่น้ำทั้งห้าเข้ามาล่อ
 - 4) ส่วนพระทองร้อยซังทั้งคู่พิศดูเห็นบุรุษโทษลึบแปดประการ

12. ข้อใดไม่ใช่ภาพพจน์
1) จิ้งพระปิ่นปักราชตรี	บุรีรัตนหงสา
2) เพราะพระหัตถ์หากป้อม	ปิดด้วยขอทรง
3) ครั้นพระบาทยินสาร	ธ ก็บรรหารระบัด
4) เถลิงอยุธยาเย็นเกล้า	ทั่วถ้วนทวยสยาม
13. ข้อใดไม่ใช่ภาพพจน์
1) เขาจัดแจงมโหรีมิให้ฟัง	เสนาะดั่งวังเวงบรรเลงลาน
2) มีลูกเหมือนหนึ่งมีมณีดวง	นี่มีมาให้เป็นห่วงให้ลึนคิด
3) เห็นซัดต้นปณประสกลีกาคลุ้ม	โถมกระทุมฟองฟุ้งอยู่ผลุงผิง
4) แต่คนเดินพัลวันออกพ้นเพื่อน	จนจันทร์เคลื่อนนรคล้อยลับเมฆา
14. ข้อใดมีการใช้ภาพพจน์ต่างจากข้ออื่น
1) คิดคะนึ่งถึงนงราม	ผิวเหลืองกว่าจำปาทอง
2) นวลจันทร์เป็นนวลจริง	เจ้างามพริ้งยิ่งนวลปลา
3) ดูปราสาทราชวังเป็นรังกา	ดั่งป่าช้าพงชัฏสังคคน
4) โฉมหน้าใจในอุราทวารกรรม	เหมือนน้ำคำอยู่ในหนองเป็นฟองคราม
15. ข้อใดใช้ภาพพจน์ต่างชนิดจากข้ออื่น
1) ขึ้นทรงรถทองมืองพรรณ	งามงอนอ่อนฉัน	เสกนาคราชกำแหง
2) ตายระดับทับกันดั่งพอนฟาง	เลื่อนนองท้องข้างเหลวไหล	
3) หวังเป็นเกือกทองรองบาทา	พระผู้วงศ์เทวอันปรากฏ	
4) เจ้างามเนตรประหนึ่งนัยนาทราย	เจ้างามขนงก่งละม้ายคั่นศรทรง	
16. ข้อใดใช้ภาพพจน์ต่างกับข้ออื่น
1) สมรรดิไชโยกราบแก้ว	แสงแวววับจับสาคร
เรียบเรียงเคียงคู่จร	ดั่งร้อนฟ้ามาแดนดิน
2) เล่ห์เลื่อนชลดดุสิตฐา-	นมหาพิมานรมย์
มารังสฤษฏีพิศนิยม	ผิจะเทียบก็เทียมทัน
3) สกุนตลา	นางฟ้าแมกฟ้าจากสรวง
คลื่นสมุทรสุดถุทัยไหวปวง	คือทรงนางสะท้อนถอนใจ
4) ชมว่าวิไลงามตา	ดั่งเทพธิดาองค์หนึ่ง
พอเห็นเต็มตา	พลอยพาราฟ้าฟุ้ง
17. ข้อใดใช้ภาพพจน์ต่างจากข้ออื่น
1) แสดงพระเดชขึงฟ้า	เพื่องด้าวดินไหว
2) มลายโลกอย่ามลายม้วย	อรรถอื่นอัญขยม
3) อบอลเวงฟากฟ้า	ดูรับรู้จักหน้า หนึ่งสิ้นแสงไถง
4) เถลิงพระเกียรติขึงฟ้า	ลือตรลบแหล่งหล้า โลกล้วนสดดี

18. ข้อใดใช้โวหารต่างจากข้ออื่น
- 1) หอมจนหอบหัวใจไปเคว้งคว้าง
 - 2) งามดั่งเปลวเพลิงปามานิรมิต
 - 3) ขอกายเจ้าจงเป็นเช่นต้นไม้
 - 4) เหมือนนกกายกำบังกักขังใจ
19. ข้อใดใช้กลวิธีการประพันธ์ต่างจากข้ออื่น
- 1) ลมระรือปลิวหญ้าคาระยาบ
 - 2) สนลละเมียดเสียดยอดขึ้นกอดฟ้า
 - 3) ดอกหญ้ายิ้มหวานหวานกับลานหญ้า
 - 4) แก้วเวียงกลีบเคลือบน้ำค้างอย่างหิมหิม
20. ข้อใดใช้กลวิธีการแต่งต่างจากข้ออื่น
- 1) เปรียบแรงคชสารปานกลจักร ผาผลึกชกกลากราวหยากไย่
 - 2) ใหญ่เทียบภูผาทำคุดัน เร็วแรงแข็งขยันเชื่อความอุตุน
 - 3) งามอ่อนช้อยทุกรอยกลิ้ง ดูประหนึ่งกรกรายนางรำรำ
 - 4) เหมือนมีชีวิตสถิตร่าง ชุงแกะเป็นช่างอย่างบาทได้
21. ข้อใดใช้กลวิธีการแต่งต่างจากข้ออื่น
- 1) สงครามกษัตริย์ทรง ภาพแผ่น สองถา
 - สองราชรอนฤทธิรั้า เรื่องรู้สรรเสริญ
 - 2) งามสองสุริยราชล้ำ เลอพิศ นาพ้อ
 - ฟ้างพัชรินทร์ไพจิตร คีกร้าง
 - 3) ขุนเสียมสามรรถดำน ขุนตะเลง
 - ขุนต่อขุนไปเยง หย่อนหัว
 - 4) สองโจอมสองจู่จ้วง บำรุ
 - สองชัตติยะสองขอซู เข็ดดำ
22. ความที่ว่า “เกิดแล้วก่อแล้วเร้นเย็นแล้วร้อน” ผู้เขียนใช้กลวิธีการเขียนเสนอภาพพจน์ต่างจากข้อใด
- 1) เสียงน้ำซึ่งกระซิบสาดปราศจากเสียง
 - 2) จักรวาลอุ่นวยไร้สำเฝียง
 - 3) อยู่ห่างไกลแต่ก็ใกล้ในคุณธรรม
 - 4) วนและวังคืนและวันหวั่นและไหว

23. “หอมอยู่ไม่รู้หาย คล้ายกลิ่นผ้าเจ้าตาตรู”
คำประพันธ์ในข้อใดใช้ภาพพจน์วิธีเดียวกับตัวอย่างข้างต้นนี้
- 1) น้ำเงินคือเงินยวง ชาวพรายช่วงสี่ลำอาจ
 - 2) รวยรินกลิ่นรำเพย คืดพีที่เคยเชยกลิ่นปราง
 - 3) หอมหื่นรื่นรสเพียง กลิ่นเนื้อนวลนาง
 - 4) เรื่อยเรื่อยเรื่อยมคอยแก้ว คลับคล้ายเรื่อยมเหลียว
24. ภาพพจน์ประเภทใดไม่ปรากฏในคำประพันธ์ต่อไปนี้
- “ดูน้ำวังกลิ่นเขียวเป็นเกลียวกลอก กลับกระลอกจาดจืดจืดแวี่ยน
บ้างพลุ่งพลุ่งจ้วงวนเหมือนงกเกเรียน ดูเปลี่ยนเปลี่ยนกว้างกว้างเป็นหว่างวน”
- 1) อุปมา
 - 2) อุปลักษณ์
 - 3) บุคคลวัต
 - 4) การเลียนเสียงธรรมชาติ
25. คำประพันธ์ต่อไปนี้ใช้กลวิธีการแต่งเด่นชัดที่สุดตามข้อใด
- “ปรารถนาพาชัยให้ช่วงโชติ ถลาโลดหยดยีนคลิ่นลูกใหม่
รวมความหวังทั้งปวงเป็นดวงไฟ มีธงชัยทาบทำไว้คว้าวครอง”
- 1) ใช้คำง่าย ให้จินตภาพ
 - 2) ใช้ภาพพจน์ ให้อารมณ์ความรู้สึก
 - 3) ใช้คำไพเราะกินใจ ให้ภาพแจ่มชัด
 - 4) ใช้การเล่นสัมผัส ให้เสียงเสนาะ
26. ข้อความตอนใดมีภาพพจน์ปรากฏอยู่เพียงชนิดเดียว
- 1) เสียงอุโฆษครื้นครั่นดังไฟบรรลัยกัลป์จะผลาญโลกให้ทำลายวายวินาศ
 - 2) สะเทือนสะท้านเลื่อนลั่นอยู่ครื้นครั่นดุจประหนึ่งว่าป็นสักแสนหมื่นมากระหน่ำยิงอยู่เปรี๊ยะๆ
 - 3) เฒ่าก็ตีดนิ้วมือดังตะถับตะถับ ร้องล่ำทับด้วยวาจาว่า อเปหิ ฮ้าเฮ้ยเด็กน้อยถอยขยาย เสือร้ายจะเดินทาง
 - 4) สรุปลแล้วแก้วธัญญ์พิชพันธุ์นี้ คุณภาพมีศรีปานอาหารสวรรค์
ในพรธนาออกดมสมบุรณ์ธัญญ์ ควรแก่สรรเสริญกราวคือชานา
27. คำประพันธ์ต่อไปนี้ใช้ภาพพจน์ตามข้อใด
- “เมฆขาวหนาวเดือนดาว อ้อมหนาวห้อมล้อมจันทร์หมอง
น้ำค้างตกเบื้องนอง ต้องน้ำตาบ่าซิมดิน”
- 1) นามนัยและอติพจน์
 - 2) อติพจน์และบุคลวัต
 - 3) บุคลวัตและนามนัย
 - 4) อุปลักษณ์และอติพจน์

28. คำประพันธ์ต่อไปนี้ใช้ภาพพจน์ตามข้อใด
 “ฉันทมองคลื่นรื้นเร่เข้าห่มฝั่ง พรำผากฝั่งรักดีไม่มีสอง
 มองดาวเพ็ญเยียมพักตร์ลักษณ์ล่ายอง จากคั่นฉ่องชลาลัยใสสะอาด”
 1) บุคคลวัตและอุปลักษณ์
 2) สัญลักษณ์และอติพจน์
 3) บุคคลวัตและสัญลักษณ์
 4) อุปลักษณ์และอติพจน์
29. “พิราบบินกลับมาหลังคาโบสถ์ พายุโหดยังกระหึ่มกระเหี้ยนหือ
 เมื่อแก้วตกลงแตกก็แหลกรื้อ แต่แก้วคือแก้วพรางอยู่กลางใจ”
 คำประพันธ์ข้างต้นใช้ภาพพจน์ชนิดใดบ้าง
 1) สัญลักษณ์ บุคลาธิษฐาน อุปลักษณ์
 2) สัญลักษณ์ ปฏิพากย์ อุปลักษณ์
 3) อุปลักษณ์ บุคลาธิษฐาน อติพจน์
 4) อุปลักษณ์ อติพจน์ อุปมา
30. ข้อใดใช้ภาพพจน์มากที่สุด
 1) ไร่ฟูกถูกเนื้อวันทองอ่อน เหมือนนอนเตียงทองอันผ่องใส
 เพลินฟังวังเวงเพลงเรไร พิณพาทย์ไพเราะล่อมขับสำหรับดง
 2) บัดนี้เห็นท่วงทีกริยาเจ้าก็เปลี่ยนแปลก เล่ห์ประหนึ่งฟังมาเป็นแขกไมคุ่นเคย
 ไฉนจึงแกลิ่งนั่งเฉยให้เห็นห่างเหมือนผู้อื่นจะนี้
 3) พันลิลกล่มลั่นฟ้า เฉากสู่นีผ่าห้ำ
 แหล่งเพียงพกพัง แลนา
 4) ดาวระยับประดับฟ้าเพลานี้ เพชรราตรีส่องสกา ฅน หาวหน
 ประชันแสงระวีบาวพราวสกันธ มีแขกคนแข่งค่าบารมี
- เฉลย เรื่องโวหารภาพพจน์
1. 2) 2. 3) 3. 2) 4. 4) 5. 1) 6. 4) 7. 2) 8. 1) 9. 1) 10. 1)
 11. 3) 12. 2) 13. 1) 14. 3) 15. 3) 16. 3) 17. 3) 18. 1) 19. 1) 20. 4)
 21. 2) 22. 4) 23. 3) 24. 2) 25. 2) 26. 3) 27. 3) 28. 1) 29. 1) 30. 4)

ฉันทลักษณ์

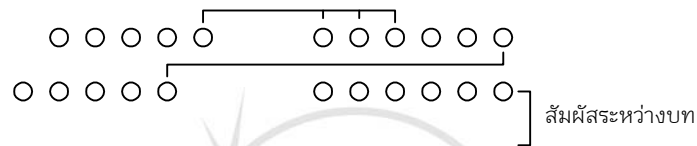
1. กาพย์

กาพย์เป็นคำประพันธ์ที่มีข้อบังคับเพียงการกำหนดคณะและสัมผัส

กาพย์มีระเบียบบังคับคล้ายฉันท แต่ไม่ได้บังคับ ครุและลหุ

1.1 กาพย์ยานี 11

1 บท มี 2 บาท ได้แก่ บาทเอกและบาทโท 1 บาท มี 2 วรรค วรรคหน้า 5 คำ วรรคหลัง 6 คำ

ดาวเดือนจะต่างเทียน	วิเชียรแก้วกลีบจกกล
เมฆหมอกในเวหน	จะต่างฟูและเพดาน
พฤษภจะต่างฉัตร	สุวรรณรัตน์อันไพศาล
ดอกไม้ในหิมพานต์	จะต่างพุ่มอยู่เรียงราย

1.2 กาพย์ฉบัง 16

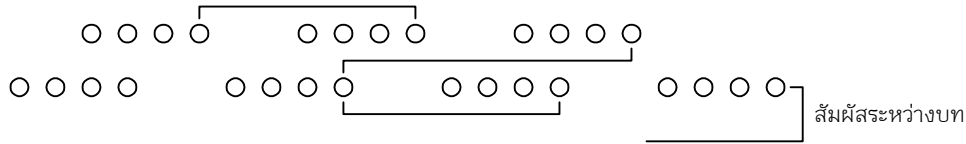
1 บท มี 1 บาท และมี 16 คำ บาทหนึ่งมี 3 วรรค วรรคแรก 6 คำ วรรคกลาง 4 คำ วรรคหลัง 6 คำ

อินทรชิตปิดเปื้อนกายิน	เหมือนองค์อมรินทร์
ทรงคชเอราวัณ	
ช้างนิมิตฤทธิแรงแข็งขัน	เผือกฟ่องผิวพรรณ
สีสังข์สะอาดโอฬาร	

1.3 ภาพยี่สุรางคนางค์ 28

1 บท มี 1 บาท และมี 7 วรรค แต่ละวรรคมี 4 คำ

พระยาปลัด	พระยายกกระบัตร	สันหัดเขียวชาญ
หัวหน้าครวไทย	น้ำใจกล้าหาญ	ทำรักสมัครสมาน
เลือกหาหนารี	รูปทรงสงครี	ที่พึ่งรุ่นสาว
แกลิ่งท่าเต็มใจ	ยกให้เจ้าลาว	จนชั้นพวกบ่าว
		ชอบใครไปขึ้น

1.4 ภาพยี่ห่อโคลง (ภาพยี่ยาณี 11 สลับกับโคลงสี่สุภาพ)

นางนางอาบหน้าท่า	ทวยมื่นเหลืองฟุ้งชม
ทาแป้งแกลิ่งหวิม	ผัดหน้านวนलयวนใจชาย
นางนางตักน้ำท่า	อาบองค์
ขัดขมื่นเหลืองบรรจง	ลูบหน้า
หวิเกล้าเอาเทริดทรง	ผมปีก
ผัดหน้านวนलयามล้ำ	ยั่วเย้าใจชาย

2. กลอน

กลอนเป็นคำประพันธ์ที่มีการกำหนดฉันทลักษณ์และบังคับสัมผัส แต่มีการกำหนดเสียงของวรรคณยุกต์

2.1 กลอนสุภาพ (กลอนแปด)

กลอนสุภาพ 1 บท มี 2 บาท ได้แก่ บาทเอกและบาทโท แต่ละบาทมี 2 วรรค วรรคละ 8 คำ

อันความคิดวิทยาเหมือนอาวุธ	ประเสริฐสุดซ่อนใส่เสียวในฝัก
สงวนคมสมนึกใครฮึกฮัก	จึงค่อยชักเชือดฟันให้บรรลัย
จับให้มันคั่นหมายให้วายวอด	ช่วยให้รอดรักให้ชิดพิสมัย
ตัดให้ขาดปรารถนาหาสิ่งไร	ตรองจงได้สมประสงค์ที่ตรงดี

3. โคลง

โคลงเป็นคำประพันธ์ที่มีข้อบังคับ คณะ สัมผัส คำเอก คำโท

3.1 โคลงสี่สุภาพ

1 บท มี 4 บาท บาทหนึ่งมี 2 วรรค บาทที่ 1, 2 และ 3 วรรคหน้ามี 5 คำ วรรคหลังมี 4 คำ ส่วนบาทที่ 4 วรรคหน้ามี 5 คำ วรรคหลังมี 4 คำ โคลงสี่สุภาพหนึ่งบทจึงมีทั้งหมด 30 คำ (ไม่นับคำสร้อย)

เสียงลือเสียงเล่าอ้าง	อันใดที่เอย
เสียงย่อมยอศใคร	ทั่วหล้า
สองเชือกที่หลับไหล	ลิมตีนฤพิ
สองที่คิดเองอ้า	อย่าได้ถามเฝ้า

หมายเหตุ ท้ายบาทที่ 1 และ 3 ถ้าเนื้อความไม่สมบูรณ์ก็อนุญาตให้เติมคำสร้อยได้อีกแห่งละ 2 คำ คำทั้ง 30 คำ ที่ใช้แต่งโคลงสี่สุภาพนี้ แบ่งเป็น 3 จำพวก คือ
คำสุภาพ คือ คำที่ไม่กำหนด เอก-โท จะมีหรือไม่มี ก็ได้ 19 คำ
คำเอก คือ คำที่บังคับ ไม้เอก หรือจะใช้คำตายแทนคำเอกก็ได้ มี 7 คำ หรือใช้ คำเอกโทษ
คำโท คือ คำที่บังคับให้มีไม้โท 4 คำ หรือใช้คำโทโทษ

คำเอกโทษ-คำโทโทษ

คำเอกโทษ : คำรูปเอก ที่ใช้แทน คำโท เช่น ไปย่ำ แทนคำว่า ไปหญ้า

คำโทโทษ : คำรูปโท ที่ใช้แทน คำเอก เช่น วิ่งเหล่าน แทนคำว่า วิ่งเล่น

3.2 โคลงสองสุภาพ

พิศกรรมงามเพริศแพรว	กลกลีบบงกชแก้ว
อีกแก้มปรางทอง	เทียบนา
ท่านองนาสิกไต้	คือเทพนิรมิตไว้
เปรียบด้วยชอกงาม	

3.3 โคลงสามสุภาพ

อาบไฉเบิกบาน	ฟังขับขานเพราะพร้อม
ยอยศยิ่งใหญ่ต้อง	จิตเพียงของหลาน
เสียงบรรสานจับปี	เรื่อยระรี่รับร้อง
กลกล่อมซ้อมเสียงซ้อม	ซาบซึ่งซึ้งใจ ยิ่งนา

4. ร่าย

ร่ายสุภาพกำหนดไว้ว่า บทหนึ่งจะมีที่วรรคก็ได้ แต่มักไม่น้อยกว่า 5 วรรค สัมผัสต่อกันไปเรื่อยๆ โดยให้คำทำยวรรคหน้าสัมผัสกับคำที่หนึ่ง หรือสอง หรือสาม ของวรรคหลังต่อไปจนจบ และเมื่อจะจบบทให้ลงท้ายด้วยลักษณะของโคลงสองสุภาพ

สรวมสวัสดิวิชัย เกริกกรุงไกรเกรียงยศ เกียรติปรากฏจรจราย สบายทั่วแหล่งหล้า
ฝนฟ้าฉ่ำชุ่มชล ไผศรพณ์ผลพูนเพิ่ม เข้มใจราษฎร์บำเพ็ญ รื่นเริงรัฐมณฑล สกลราชาอาณาเขต
ประเทศสยามขึ้นช้อย ทุกข์ชุกเข็ญใหญ่่น้อย นาคไร่แรงเกษม โสถถ์เทอญ

5. ฉันท (เป็นคำประพันธ์ที่บังคับ ครุ และลหุ)

คำครุ : พยางค์ที่มีเสียงตัวสะกดในทุกมาตรา หากไม่มีตัวสะกดก็ต้องประสมสระเสียงยาว

คำลหุ : พยางค์ที่ไม่มีเสียงตัวสะกดและประสมด้วยสระเสียงสั้น รวมไปถึงพยางค์ ป ๒ ฌ
ก็จัดเป็นลหุเสมอ

5.1 อินทรวีเชียรฉันท 11

“วันนี้คณาศิษย์	สุจริตสมานฉันท
พร้อมเพรียงประชุมกัน	อภิวัตนาการ
ด้วยจิตระลึกถึง	คุณะซึ่งคณาจารย์
เต็มใจประสิทธิ์สาร	วรเวทย์วิเศษศรี”

5.2 วสันตติลกฉันท 14

“สามยอดตลอดระยะระยับ	วะวะวัปลับพรธณ
ข้อฟ้าตระการกลจะหยัน	จะเยาะยั่วที่หม่มพร
ปราณีพิลาศศกจรูญ	นภศูลประภัสสร
หางหงส์ผจงพิจิตรงอน	ดจกวักันภาลัย”

5.3 วิชชุมมालาฉันท

“โอ้วว่าน่าเศร้าย	เมื่อเฝ้ามองดู
เห็นหน้ากันอยู่	ผองผู้หญิงชาย
หลายพวกเฝ้าพงศ์	มาปลงปลิดหาย
วิบเดียววอดวาย	ดิ่งดับปลับปลัน”

5.4 ภูขงคประยาดฉันท 12

“อนงเทศมนัสพี	รชชาติศรีทหารชาญ
มิได้ดาบก็คว้าวาน	มิได้หอกก็คว้าวหลาว
มิได้มีดก็เอาไม้	ตระบองใหญ่ตระบองยาว
กระหน่ำฟาดพิฆาตลาว	เตลิดแล่น ฌ แดนนง”

แบบฝึกหัด เรื่องพื้นฐานฉบับหลัก

ฝึกแยกวรรคของคำประพันธ์ให้ถูกต้องว่าเป็นคำประพันธ์ชนิดใด

- 1) ภาพย่ำยี 2) ภาพย้งบ้ง 3) ภาพย้งสร้างคนางค์ 4) กลอนสุภาพ
5) อินทรวีเชียรฉันท

1. พระวัดรัตนมณีมีจริยวัตรตรงดงามเราควรประพฤติตามจะอยู่เย็นเป็นสุขสันต์
2. ฉันทไปตลาดมากจะหาอะไรกินเรียกเธอมาได้ยินรีจะไม่ไปด้วยกัน
3. การศึกษาไทยไม่ทันสมัยเหมือนต่างประเทศเพราะงบประมาณได้น้อยเกินเหตุจึงมีขอบเขตในการพัฒนา
4. คุณคิดอะไรอยู่ขณะคุณละคร่า ผมคิดจะไปทำกระบะรถประกอบเอง
5. ไปเก็บสะดอมาหลายๆ ซอไว้จิ้มน้ำพริกที่เหลือก็ผัดพอน้ำขลุกขลิกตำเครื่องขยี้ขยิกให้ทันมือเย็น
6. ข้าวเหนียวหน้าปลาแห้ง ขนมหม้อแกง วุ้นสังขยา ใส่ถาดวางไว้หน้าสมภาร รอประเคน
7. ไปเที่ยวทะเลกันนะคะ วันอะไรดี ฝ่าไปชะสุกนี่แหละ ก็ต้องตระเตรียมของ
8. องค์พระอาณนทที่ท่านแล้วว่า ข้าพเจ้าได้ฟังมาแล้วดังนี้ สมัยหนึ่งพระผู้มีพระภาคชินสีห์ ผู้โลกนาถจอมธรรม ประทับ ณ เขตวันวิหารอันอนาถปิณฑกะไชรั จัดสร้างอย่างดีที่ในสวรรค์ให้เป็นที่สถิตสุขา
9. ชายใดไม่เที่ยวเที่ยวไปทุกแคว้นแดนไพรมีอาจประสบพบสุข
10. บอกแล้วก็ไม่เชื่อจะมีเหลืออะไรเลยคราวนี้ละเธอเอ๋ยจะเฉยก็ตามใจ
11. ทุกคนเกิดมาเป็นคนชั่วดีมีจนเป็นผลแห่งกรรมทำเอง ถือธรรมเชื่อกรรมยำเียงบาปชั่วกลัวเกรงทำแต่กรรมดีทีวิพร
12. เขาสูงฝูงหงส์ลงเรียงเรียงร้องซ้องเสียงสำเนียงนำฟังวังเวง
13. รนรอนอ่อนอัสตงพระสุริยงเย็นยอแสงช่วงดั่งน้ำครึ่งแดงแฝงเมฆเขาเงาเมรุธร
14. ธรรมคือคุณากรส่วนชอบสาธรรจุดวงประทีปชัชวาลแห่งองค์พระศาสดาจารย์ส่องลัต์วสันดานสว่างกระจ่างใจมล
15. สนุกสนานพิณจระราญระบำจำเรียงสนิทสำนาคสนสำเนียงก็พริ้งเพราะเพรียงจะเปลิดจะเพลิน
16. เบื้องหน้าชีวิตมนุษย์นั้น คิดเปรียบได้ดั่งดั่งสมามกรเรียวนามหรือความมืด ฟังดูเกิด...เรายังต้องฝ่าข้ามไป
17. เอเชียนเกมส์ครั้ง “ลิปสาม” เปิดงานงดงามชาวโลกตื่นตาตื่นใจชื่นชมยกย่องชาติไทยชื่อเสียงลือไกลจารึกเกียรติไว้...นิรันดร์

ข้อความข้างต้นถ้าจัดวรรคให้ถูกต้องจะได้คำประพันธ์ตามข้อใด

- 1) ร่ายยาว 2) กลอนแปด 3) ภาพย้งบ้ง 4) โคลงสามสุภาพ

18. “หั่นเต้าหู้ลงทอดน้ำมันหยอดลงกระทะตั้งไฟกลางดีจะเหลืองแล้วจะดักขึ้นเร็ว”
ข้อความนี้ถ้าจัดวรรคให้ถูกต้องจะได้คำประพันธ์ตามข้อใด
- 1) กาพย์ยานี
 - 2) ร่ายสุภาพ
 - 3) โคลงสามสุภาพ
 - 4) อินทรวชิรฉันท
19. ข้อความต่อไปนี่ถ้าจัดวรรคให้ถูกต้อง จะได้คำประพันธ์ตามข้อใด
“ขนมหวานข้าวและกับจัดสำหรับถวายพระอย่าหีบกินนะคะประเดี๋ยวจะตกนรก”
- 1) โคลงสาม
 - 2) กลอนหก
 - 3) กาพย์ยานี
 - 4) อินทรวชิรฉันท
20. ข้อความต่อไปนี่ถ้าเขียนแยกวรรคให้ถูกต้องจะเป็นคำประพันธ์ชนิดใด
“เบื้องหน้าชีวิตมนุษย์นั้นคิดเปรียบได้ดุจดั่งสถานีรถเร็ววุ่นวายหรือความมืดฟุ้งดูเถิดเรายังต้องไต่เต้าไป”
- 1) ร่ายสุภาพ
 - 2) กลอนหก
 - 3) กาพย์ฉกั๋ง
 - 4) กาพย์สุรางคนางค์
21. ข้อความต่อไปนี่ถ้าจัดวรรคให้ถูกต้องจะได้คำประพันธ์ตามข้อใด
“มากินขนมกันนะจะฉันจะสุขใจกินไปก็คุยไปจะสนุกและเบิกบาน”
- 1) กาพย์ยานี
 - 2) โคลงสาม
 - 3) กลอนสุภาพ
 - 4) อินทรวชิรฉันท
22. ข้อความต่อไปนี่ ถ้าเขียนแยกวรรคให้ถูกต้องจะเป็นคำประพันธ์ตรงตามข้อใด
“พิเศษสารเสกสร้างรังสรรค์สารประจงจารฉันทภาคพริ้งพรายฉายเฉกเพชรพรรณพรณเพราเจิดเลิศแล
ลายระยับสายสะอึ่งส่องสร้อยกรองทรง”
- 1) โคลงสี่สุภาพและกลอนสุภาพ
 - 2) กาพย์ยานี 11 และโคลงสี่สุภาพ
 - 3) กาพย์ฉกั๋ง 16 และกลอนสุภาพ
 - 4) กาพย์ยานี 11 และกาพย์ฉกั๋ง 16

23. ข้อความในอัญประกาศนี้จะนำไปแต่งคำประพันธ์ชนิดใดได้ทันที
“เธอควรจะรับฟังและก็นั่งสงบคำ”
- 1) กลอนสุภาพ
 - 2) วสันตดิลกฉันท
 - 3) กาพย์ยานี
 - 4) อินทรวีเชียรฉันท
24. ข้อความต่อไปนี้ หากแยกวรรคให้ถูกต้องแล้วจะเป็นคำประพันธ์ชนิดใด
“ขุนมารสหัสสพหุพาหุวิชาวิชิตขลังขี้คีรีเมขละประทังคชะเหี้ยมกระเหิมหาญ”
- 1) ลัททูลวิกกีฬิตฉันท
 - 2) วสันตดิลกฉันท
 - 3) มาลีมีฉันท
 - 4) อิทิสังฉันท
25. “เพดานดาราระย้าย้อย ทงทับประดับพลอยเรื่องอร่าม
อจกลับแก้วมณีอัคคีตาม สว่างวามแวววับจับจินดา”
คำประพันธ์ข้างต้นจัดเป็นคำประพันธ์ชนิดใด
- 1) โคลง
 - 2) ฉันท
 - 3) กลอน
 - 4) กาพย์

เฉลย เรื่องพื้นฐานฉันทลักษณ์

1. 1) 2. 1) 3. 3) 4. 5) 5. 3) 6. 1) 7. 5) 8. 2) 9. 2) 10. 5)
11. 2) 12. 2) 13. 1) 14. 2) 15. 3) 16. 3) 17. 3) 18. 1) 19. 3) 20. 4)
21. 4) 22. 1) 23. 4) 24. 2) 25. 3)

แนวข้อสอบ เรื่องโคลงสี่สุภาพ

- ข้อใดผิดฉันทลักษณ์ของโคลงสี่สุภาพบาทที่ 1
 - 1) ในห้องมองมีดกลุ้ม คลุ้มคว้น
 - 2) เหมือนรู้ครุเก่าเล่า เราเห็น
 - 3) คนต้องดีจริงด้วย ใจตน
 - 4) หน้าหน้าซ้ำเปียก หน้าจ้อย
- บาทที่ 3 ของโคลงสี่สุภาพต่อไปนี้ ข้อใดแต่งถูกต้องตามผังบังคับทุกประการ
 - 1) นารายณ์เนื่องนิทรสินธุ์ นานตื่น
 - 2) นารายณ์เจ็องเจ้านิทร นานเนา แล้วเฮย
 - 3) นารายณ์บรรทมสินธุ์ นานตื่น
 - 4) นารายณ์เนาในสินธุ์ นานนับ แลนา
- บาทที่ 4 ของโคลงสี่สุภาพข้อใดถูกต้องตามฉันทลักษณ์
 - 1) เรื่องรุ่งบรรเจิดหล้า ร่วงรุ่งคัคณานต์
 - 2) เรื่องมณีนพรีว ร่วงรุ่งรังสี
 - 3) เรื่องรามรุ่งรุ่งฟ้า ฟากฟ้าดินชม
 - 4) เรื่องลักษณเลิศปัญญา โลกช่องสรรเสริญ
- ข้อใดควรเป็นบาทสุดท้ายของโคลงต่อไปนี้
รัศมีก่องยิ่งแก้ว สूरียกานต์
เลอพิศพร่างโอหาร เพรศแพรว
ประกายพรายแผไพศาล สว่างทั่ว ถิ่นแฮ
.....
 - 1) ยามเปรียบยิ่งดวงแก้ว พันแล้วอุปมา
 - 2) ยังแผ่นดินเลิศแล้ว พรางพันสุรีย์ฉาย
 - 3) จาบแผ่นดินให้แผ้ว พ่างพินพิมานสถาน
 - 4) ยิ่งแสงสุริยะแคล้ว เลิศล้ำแสงฉาย

ใช้คำประพันธ์ต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 5

เซอะเซชุ่มซำมไซรั	ไปควร
เงอะงะเกะกะกวน	จิตฟุ้ง
ทำไใด ยั่วชวน	ความโกรธ เสมอณา
ซึกแต่ดุด่ากลุ้ม	ด้วยเซอะเซ็ง
- ข้อใดเหมาะสมที่จะนำมาเติมในช่องว่างของคำประพันธ์ข้างต้นให้ถูกต้องตามฉันทลักษณ์และความหมาย
 - 1) มัก / เพราะ
 - 2) เข้า / เนื่อง
 - 3) ดุจ / อัน
 - 4) ได้ / เกิด

เฉลย แนวข้อสอบเรื่องโคลงสี่สุภาพ

1. 3) 2. 1) 3. 2) 4. 3) 5. 1)

ประลองฝีมือ วิเคราะห์คำประพันธ์

วัฒนธรรมไทย

- ข้อใดเป็นงานด้านสถาปัตยกรรม
1) ก้านแย่งยกดอกคู่เด่นดี
2) ที่ฐานปัทมรงค์ทองรองเรือ
3) กนกยอดลงยาราชาชาติ
4) ลิงห้อยลายเส้นดูเด่นโดดเด่น
- คำประพันธ์ต่อไปนี้กล่าวถึงศิลปะของไทยประเภทใด
“โค้งโค้งกบกดชีกกรอบ ฝ่าไม้ครอบคร่อมอกไก่ ไม้ข้างควายแขวะเป็นรู สอดเสียบหนูแน่นขันขัด”
1) หัตถกรรม 2) ประติมากรรม 3) คหกรรม 4) สถาปัตยกรรม
- บทประพันธ์ต่อไปนี้ให้ความรู้ทางวัฒนธรรมแขนงใด
“ดอกก้านแย่งช่อหกระหนกเรียง มุกดาเคียงดาดดอกเป็นดวงดี
กรอบหน้ากรงทองมั่งกรเกี่ยว ● ฉลุเขี้ยวแมงทับสลัปลี”
1) การแต่งกาย 2) การแกะสลักไม้ 3) การจัดพุ่มดอกไม้ 4) การตกแต่งสถานที่
- คำประพันธ์ต่อไปนี้กล่าวถึงศิลปะของไทยในด้านใด
“แสงโสมแสงแก้วส่อง สุริยฉาย
อร่ามรัตนคุณทลพราย พรางฟ้า
อุณหิสวิจิตรราย ปัทมราช แลฤ
เจ็ดอุศรียบหน้า ผกเกล้าเกลื่อนหงอน”
1) การแต่งกาย 2) การวาดภาพ 3) การแกะสลัก 4) การก่อสร้าง
- ข้อใดสะท้อนทั้งค่านิยมและวัฒนธรรมไทย
1) เรียมคะนึ่งถึงเอวบาง เคยแนบข้างร้างแรมนาน
2) นีกล่องกรองมาลัย วางให้พี่ข้างที่นอน
3) แก้วพีนีสุดนวล ตั้งนางฟ้าหน้าเอยอง
4) เห็นฝูงยุงรำพ้อน คิดบังอรร้อนรำกราย

เฉลย วิเคราะห์คำประพันธ์ (วัฒนธรรมไทย)

1. 2) 2. 4) 3. 2) 4. 1) 5. 2)

ขนบธรรมเนียมเกี่ยวกับกษัตริย์

- ข้อใดไม่ได้แสดงขนบประเพณีเกี่ยวกับกษัตริย์
 - 1) สอดล้างवालเฉวียงองค์ มกุฎทรงเทริดเกศ อย่างอิศเรศรามัญ
 - 2) ปวงประนมพนเกล้า งามเสงี่ยมเพี้ยมเฝ้า อยู่ถ้ำทูลสนอง
 - 3) แจ้งกิจจาตระหนัก จึ่งพระปิ่นปักธาดศรี บุรีรัตนหงสา ๘ ก็บัญชาพิภพ
 - 4) เห็นฉัตรปักห้าชั้น กั้นบนเบื้องหลังสาร เขาก็ทราบการโดยขนาดว่าอุปราชขุนทัพ
- คำประพันธ์ต่อไปนี้สะท้อนค่านิยมเรื่องใดในสังคมไทย
“ธงสีทองผ่องสง่าธงราชา รูปครุฑพำห้ประจำองค์คงอมตะ
เด่นอยู่กลางธงสีเหลืองเรื่องฤทธิ์ หมายถึงพระทรงชัยของไทยเรา”
 - 1) ความเป็นสมมติเทพ
 - 2) ความเป็นมงคลแห่งสี
 - 3) ความจงรักภักดี
 - 4) ความเป็นอมตะ
- ข้อใดแสดงเดชานภาพของพระมหากษัตริย์ได้เด่นชัดที่สุด
 - 1) ประโคมดุริยดนตรีแดรสังข์ทั้งปวงก็ก้องทั้งห้องพระโรงชัย
 - 2) เสียสังข์แตกแซ่ทัพหมามโหระทึกก็ก้องกลองชนะสนั่นเนียรนาท
 - 3) พระคชินทรเศศเวศคชาก็เปล่งเสียงก้องโกลนจศัพท์ประกาศกาหลคำรณนฤโยษ
 - 4) สำเสียงจตุรงคคณาม้ารถชบจจรพล ก็อึงเอิกเพียงจะพกเพิกแผ่นพสุธาตลัมปนาท
- ข้อใดแสดงค่านิยมตรงกับภษิตที่ว่า “อาสาเจ้าจนตัวตาย อาสานายจงพอแรง”
 - 1) ข้าพเจ้าเล่าเป็นข้าฝ่าพระบาท ธรรมมิกราชบพิตรอดิศร
คือพระนั่งเกล้ากษัตริย์ฉัตรนคร โปรดบิตรลือดังทั้งแผ่นดิน
 - 2) ธนบดีนทรปิ่นเกล้า อยู่ธยา
ไตรภพจบโลกา เขตแคว้น
เกรงพจน์บทธาชญา นรนารถ
เป็นนิจกิจการแมน ชีพม้วยควรสนอง
 - 3) สรวมชีพรจนาสามีกักดี เฉลิมศักดิ์บพิตรอดิศร
ไว้สำหรับกบักัลปนิรันดร ให้ถาวรพิพัฒน์สวัสดิ
 - 4) ขอเฉลิมเพิ่มพูนพระเกียรติยศ ยุคลบทบพิตรอดิศร
ถวัลยราชราชัยในนคร ดังทินกรแจ่มฟ้าทั่วธานี
- ข้อใดแสดงพระราชกรณียกิจของพระมหากษัตริย์ที่สืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน
 - 1) ล้วนยงยุทธเชี่ยวชาญ หาญหักศึกบมียอ ต่อสู้ศึกบมียอน
 - 2) เพิ่มบำเหน็จเสร็จไซร์ ๘ให้เชิญพระอัยการศึก ปรีกษาโทษขุนทัพ
 - 3) หวังผดุงบวรรัตน ตรัสยศ ยินนา
ทำนุกพระศาสน์เกื้อ ก่อสร้างแสวงผล
 - 4) รู้เชิงพิชัยชาญ ชุมค่าย ควรนา
อาจจักรอนรณแผ้ว แผกแพ้วพั้งหนี

เฉลย วิเคราะห์คำประพันธ์ (ขนบธรรมเนียมเกี่ยวกับกษัตริย์)

1. 3) 2. 1) 3. 4) 4. 2) 5. 3)

ความเชื่อเรื่องเวรกรรม

1. ผู้กล่าวข้อความต่อไปนี้ น่าจะมีอุปนิสัยในการกระทำเช่นใด
“ถือตามโบราณท่านว่ามา ว่าวายน้ำเข้าหาจะเข้ใหญ่
ยากง่ายตายเป็นประการใด ให้เป็นไปตามกรรมที่ทำมา”

- 1) ยอมรับชะตากรรมอย่างเต็มใจ
- 2) สู้ปัญหาโดยไม่หวั่นกลัว
- 3) ปฏิบัติตามที่คุณใหญ่สั่งสอน
- 4) เชื่อว่าชีวิตเป็นไปตามพรหมลิขิต

2. ข้อใดแสดงแนวคิดต่างจากข้ออื่น

- 1) คนเวรต่อเวรประทุษร้าย ทวีโทษ
เอาอะเวรระงับหงาย อาจสิ้นสูญเวร
- 2) ฤาปางก่อนเราเคยพรากรสัตว์ ให้คุณเล่าเขาพลัดฤาใจ
เวรมาเดือนฤดูวโนย จึงพรากรน้องไปให้จรรกา
- 3) อันความทุกขอาตุร จงระงับดับสูญเสียดีกว่า
วิบากกรรมแล้วก็จำเวทนา ไปตามเวรซึ่งทำไว้
- 4) ผู้ทำสิ่งอกุศล กรรมติด ตามนา
ดุจจักรเกวียนเวียนแล้ว ไส้ต้อนตีนโค

3. ข้อใดเป็นสาระสำคัญของคำประพันธ์ต่อไปนี้

“เปรมปรีดีที่ไผ่พ้อ น ลมดง
ปลิวลิวใบลอยลง ต่อหน้า
ไตรลักษณ์นั่นคือมวง- คลคู่ คตินา
มองทั่วถึงฟังกล้า แจ่มจ้าพุทธธรรม”

- 1) อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา เป็นมวงคลชีวิต
- 2) ธรรมชาติแสดงให้เห็นสังขธรรมในพระพุทธานุชาสนา
- 3) ไผ่ที่ร่วงหล่นแสดงให้เห็นความเป็นอนิจจัง
- 4) ผู้เห็นไตรลักษณ์คือผู้มีความสุขตามธรรมชาติ

เฉลย วิเคราะห์คำประพันธ์ (ความเชื่อเรื่องเวรกรรม)

1. 1) 2. 1) 3. 1)

ความเชื่อ-โชคลาง-ศาสนา

- ข้อใดสะท้อนความเชื่อที่แตกต่างจากข้ออื่น
 - 1) หากเทพสังหรให้ฯ อีราซรุเป็นภกล
 - 2) พลบกยกเอาอูต- ดมโชค ชัยนา
 - 3) โหรครระหิมฆ้องชัย กีกก้อง
 - 4) ของทิพย์เทพหอนหาย เอมอิม
- ข้อใดแสดงความเชื่อที่ต่างจากข้ออื่น
 - 1) อังคารเข้าเสาร์ทับแทบยับเยิน ให้เผอิญพรากพลัดพระภัสดา
 - 2) หรือมอดม้วยด้วยคลื่นไม่คืนเป็น จึงเขม่นมิได้ขาดประหลาดกลาง
 - 3) อากาศลั่นครื้นครื้นเหมือนปิ่นก้อง กากี่ร้องวาวาท้องฟ้าเหลือง
 - 4) วันเมื่อมเหลืจะมีเหตุ ให้กระตุนัยน์เนตรทั้งซ้ายขวา
- ข้อใดแสดงความเชื่อที่ต่างจากข้ออื่น
 - 1) เอาเทียนจุดบูชาแก่เทวัญ ให้ป้องกันอันตรายในราวไพร
 - 2) แต่รอยบาทอนุญาติไว้ออดเขา บุญของเราได้มาเห็นก็เอ็นเคียร
 - 3) พอถึงวัดจันทร์ตะวันพลบ แวะเคารพรูปพระชินสีห์
 - 4) เป็นเวรกรรมจึงจำจาก ขอฝากมาหารัศมี
- ข้อใดแสดงความเชื่อที่ต่างจากข้ออื่น
 - 1) ชะรอยว่าผีปีศาจมันแกลังแปลงมาขอทาน ตีประจานให้เจ็บใจจะขาด ขู่ต้อนตวาดกระทำเช็ญ
 - 2) เจ้าเคยกระทำการกรรมไว้เป็นไฉน จึงมาตกเช็ญใจไร่ยากอนาถา ให้พราหมณ์ชราสร้างร้ายกาจ ตะแกมาทำ สีนหาทโทยโบายดี
 - 3) ได้บุญนั้น คือ ได้ความสบายความสุข ความสุขเรามีอยู่แล้วตั้งแต่ตอนที่บริจาคเพราะรู้สึกสบายใจ
 - 4) เมื่อโลภะ โทสะ โมหะไม่เกิด ผลที่ชั่วก็ไม่เกิดเท่านั้น... เพราะผลที่ชั่วไม่เกิดนั้นแลก็ชื่อว่าเป็นประโยชน์
- คำประพันธ์ในข้อใดแสดงความเชื่อที่ต่างไปจากข้ออื่น
 - 1) ไร่ตัวของเรา ชาตินั้นนั่นเล่า ฆ่าเขาเป็นผี
จึงผูกเวรฯ ตามมาชาตินี้ ให้เขาฆ่าดี ถึงม้วยอาลัย
 - 2) ร้อนจิตตั้งพิชเพลิงประดัง นางในคลุ้มคลั่ง จึงจกพลัดตกลงมา
ที่กลางประชุมทาสฯ ฝ่ายประจิมคลา ดำรว่าร้ายเต็มที
 - 3) กรรมเจ้าไม่วาย ตัวนางโฉมฉาย ชาติก่อนคู่ตัน
ทำแก่งลัดตัว ให้พลัดจากกัน จึงมาตามทัน ชาตินี้แลเนา
 - 4) เกิดชาติใดไปเปื่องหน้า น่องปรารถนาตั้งต่อทรงศักดิ์
ขอให้เป็นผู้อยู่ร่วมรัก อย่าให้หักหันหน้ายคลายไมตรี

เฉลย วิเคราะห์คำประพันธ์ (ความเชื่อ-โชคลาง-ศาสนา)

1. 4) 2. 1) 3. 4) 4. 1) 5. 2)

ทบทวนวรรณคดีวิจักษ์

- ข้อใดไม่ปรากฏลักษณะของนิราศ
 - 1) แว่วเสียงลำเนียงบุหร่งร้อง ว่าเสียงสามนึ่งน่องเส่นหา
 - 2) พระแยมเยียมมานทองทัศนาศ เห็นแต่ป่าพุ่มไม้ใบบัง
 - 3) คับแคจับแคสั้นโดยเดี่ยว เหมือนเปล้าเปลี่ยวค้ำใจในไพรกว้าง
 - 4) ชมวิหคนกไม้ไปตามทาง คะนึ่งนางพลาจรับโยธี
- ข้อใดไม่ใช่ขนบของนิราศ
 - 1) ปางอโคกใครไม่โคกที่โคกจัด โทมห้สกลัดใจในไพรเขียว
เติมปางโคกโคกยั้งโคกจริงเจียว ตั้งตาเหลียวหาทางมากกลางไพร
 - 2) ดูกะโดดโพทังตะเพียน สววยเวียนวายหาปลากระหมั้น
อีกปลาหมอรอรักษาปลาไส้ตัน ปลานวลจันทร์คิดนวลเจ้ายิ่งเศร้าใจ
 - 3) นำเอ็นดูรู้ดีอารีารอบ ทำความชอบช่วยพุงให้สูงคักดี
มาบรรลัยไปยังกำลังรัก สงสารนักษางพรั้งรำโคก
 - 4) อันวิสัยในโลกโชคมนุษย์ ไม่สิ้นสุดเรื่องรักสมครสมาน
ขอฝากจิตพิสมัยอาลัยลาน ไว้วิมานในกระดาศที่วาดเออย
- ข้อใดไม่ใช่ลักษณะของนิราศ
 - 1) ประจวบจนถึงตำบลป้อโคก ยามวิโยคออกชื่อก็ครือหู
 - 2) เห็นลมอ้อจะใคร่สื่อสาราลั่ง ถึงร้อยชั่งคู่เซยเคยถนอม
 - 3) สตรีหนึ่งหนึ่งแพศยาหญิง ทั้งสองสิ่งอย่าให้ซิดพิสมัย
 - 4) โอนกคู้ดูหน้าจะผาสุก ฟันนี้ทุกข์เพราะจากเจ้างามขำ
- ข้อใดมีนัยของการเปรียบต่างจากข้ออื่น
 - 1) ดูเหมือนอุษะนวลละออง เจ้าแขวนไว้ให้เรียมชม
 - 2) นึกน่องกรองมาลัย วางให้พี่ข้างที่นอน
 - 3) หอมอยู่ไม่รู้หาย คล้ายกลิ่นผ้าเจ้าตาตรู
 - 4) นึกถวิลกลิ่นบุหงา ไร่ไปเจ้าเศร้าถึงนาง
- ข้อใดแสดงถึงคำนิยาม
 - 1) เวลาเยี่ยมหวานหยดฉันทจจำ ภายเธอต่ำแต่ก็พอเหมาะดี
 - 2) อยากให้สาวน้อยจ้องมองตัวบ้าง จึงแกล้งขว้างเศษไม้ใส่มวยผม
 - 3) เธอสวมเสื้อเชียงใหม่วิไลลักษณ์ มีลายปักดอกแดงสุกแสงสี
 - 4) เหมือนว่าเธอมีที่มุ่งหมาย จึงแต่งกายนุ่งหมให้คมสัน

6. คำประพันธ์ข้อใดให้อารมณ์ต่างจากข้ออื่น
- 1) พระพายเจ้าเอ๋ยเคยมาพัดต้องกลีบอุบล
 - 2) ผูกปลาเอ๋ยเคยมาผูกค้ำดำแฝงฟอง
 - 3) พระสุรเสียงเธอเอือกเย็นระยอทุกอกสัตว์
 - 4) รัศมีพระสุริโยทัยส่องอยู่รางๆ ขึ้นเรืองฟ้า
7. ข้อใดเป็นคำกล่าวไม่ถูกต้อง
- 1) ทำนองสวดสรภัญญะใช้สวดคำประพันธ์ที่เป็นฉันท
 - 2) บทนมัสการอาจารย์คุณใช้คำประพันธ์อื่นทิวาชิระฉันทในการแต่ง
 - 3) กวีเปรียบพระคุณของพ่อกับเขาพระสุเมรุ พระคุณแม่เหมือนมหาสมุทร
 - 4) คุณธรรมที่ควรปลูกฝังแก่เยาวชนคือความกตัญญูทวดเวทีเพราะเป็นเครื่องหมายของคนดี
8. เทคนิคในการเขียนของ หลี่เซิน กับ จิตร ภูมิศักดิ์ ต่างกันตามข้อใด
- 1) หลี่เซินแต่งเป็นร้อยกรอง จิตรแต่งเป็นร้อยแก้ว
 - 2) หลี่เซินแต่งเป็นร้อยแก้ว จิตรแต่งเป็นร้อยกรอง
 - 3) หลี่เซินใช้วิธีเสมือ้นชวนาบรยายเรื่องของตนให้ผู้่อ่านฟัง แต่จิตรบรรยายภาพที่เห็นเหมือนจิตรกรวาดภาพให้คนชม
 - 4) หลี่เซินบรรยายที่เห็นเหมือนจิตรกรวาดภาพให้คนชม แต่จิตรใช้วิธีเสมือ้นชวนาบรยายเรื่องของตนให้ผู้่อ่านฟัง
9. ซึ่งเกิดศึกสาเหตุเภทภัย ก็เพราะใครทำความไว้งามพักตร
ครั้งหนึ่งก็ให้เสียวจา อายชวตาหาอาณาจักร
คำที่ขีดเส้นใต้หมายถึงใคร
- 1) จรกา
 - 2) อีเหนา
 - 3) ท้าวตาทา
 - 4) วิหยาสะกำ
10. ข้อใดมีความหมายตรงกับ “การศึกลึกล่ห่พื้น ล่อเลี้ยวหลอกหลอน”
- 1) ชับม้าไว้งองป่องประจัญ เป็นเชิงชั้นชิงชัยในที่ทวน
 - 2) ว่าพลางทางกรายปลายทวน ร่ำร้ายเป็นกระบวนหวนหัน
 - 3) โถมแทงแล้วแปลงเปลี่ยนกระบวน ทบทวนม้าที่นั่งไม่พลั้งผิด
 - 4) กลับลอกร่ำร้ายกรายพระแสง ปะทะแทงลงไปให้ไหลหลง

11. คำประพันธ์ที่ยกมานี้แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีน้ำเสียงเช่นไร
เห็นจะรักเมียจริงยิ่งกว่าญาติ ไหนจะคลาดจากเมืองหมันหย่าได้
ถึงมาตรจะมาก็จำใจ ด้วยกลัวภัยพระราชบิดา
- 1) เยาะเย้ย
 - 2) โกรธเกรี้ยว
 - 3) เหน็บแนม
 - 4) น้อยใจ
12. ข้อใดแสดงความมุ่งมั่นและเล็งผลเลิศของท้าวกะหมังกุหนิงได้ชัดเจนที่สุด
- 1) อันระเด่นมณฑริกรูปน ก็ขัดข้องเคื่องกันเป็นข้อใหญ่
ไปอยู่เมืองหมันหย่ากว่าปีไป ที่ไหนจะยกพลมา
 - 2) แต่กาหลังสิงหัดสำหรับ จะกลัวดีเป็นกระไรหน้าหมา
ฝ่ายเราเล่าก็สามพารา เป็นใหญ่ในขวาแวงแคว้น
 - 3) ถึงทัพจรกาล่าลำนัน พี่ไม่พริ้นให้มาลักสืบแสน
จะหักโหมโจมตีให้แตกแตน พักเดียวก็จะแล่นเข้าป่าไป
 - 4) เจ้าอย่าย่อท้อไม่พอที่ แต่เพียงนี้ไม่พริ้นห้วนไหว
เอ็นดูนัตตาโคกาลัย ว่ามิได้อรโทะจะมรณา

ใช้คำประพันธ์ต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 13-14

หวังเป็นเกือกกรองบาทา พระผู้วงศ์เทวาอันปรากฏ
จะขอพระบุตรมียศ ให้โอรสข้าน้อยดังจินดา
อันกรุงไกรโอศุรย์ทั้งสอง จะเป็นทองแผ่นเดียวไปวันหน้า
ขอพำนักพักพิงพระเดชา ไปกว่าชีวันจะบรรลัยฯ

13. คำประพันธ์ข้างต้นใช้ภาพพจน์กี่แห่ง
- 1) 1 แห่ง
 - 2) 2 แห่ง
 - 3) 3 แห่ง
 - 4) 4 แห่ง
14. ข้อใดไม่ใช่คำเปรียบที่ปรากฏในคำประพันธ์ข้างต้น
- 1) อ่อนน้อม
 - 2) ถ่อมตน
 - 3) ยำเกรง
 - 4) ทะนงในศักดิ์ศรี

15. หัวใจชายหนุ่มมีความเด่นอย่างไรในแง่วรรณกรรม
- 1) เป็นนวนิยายที่เขียนในรูปแบบจดหมาย
 - 2) สะท้อนชีวิตชายหนุ่มหัวใหม่อย่างละเอียด
 - 3) ให้ข้อคิดเกี่ยวกับการแต่งงานแบบคลุมถุงชน
 - 4) วิเคราะห์ความคิดของผู้ศึกษาจากต่างประเทศ
16. ข้อใดมิใช่ข้อคิดที่ได้จากนิทานเวตาล เรื่องที่ 10
- 1) ผู้มีความเพียรย่อมนเอาชนะอุปสรรคได้
 - 2) ความอดทนอดกลั้นเป็นคุณสมบัติของพระราชา
 - 3) สติที่เตือนตนได้เป็นที่มาของความสำเร็จ
 - 4) การใช้สติปัญญาไตร่ตรองก่อนพูดและทำเป็นสิ่งดี
17. สวรรค์ชั้นที่หกใน “รักป๋ายตราบหาย หกฟ้า” มีชื่อว่าอย่างไร
- 1) ประณีตวิเศษ
 - 2) นิรมลนรดี
 - 3) จาตุมหาราชิกา
 - 4) ดุสิตา
18. คำประพันธ์ต่อไปนี้ถอดความตามข้อใด
ชมแขกคิดใช้หน้า	นวลนาง
เดือนตำหวิงกลาง	ต่ายแต่้ม
พิมพ์พัคตร์แม่เพ็ญปราง	จักเปรียบ ไตเลย
ข้ากว่าแขกไขแยม	ยิ่งยิ้มอัปสร
- 1) ไบหน้านางงดงามด้วยนวลปราง
 - 2) ไบหน้านางงดงามตั้งดวงจันทร์เต็มดวง
 - 3) ไบหน้านางงดงามเหนือกว่าดวงจันทร์
 - 4) ไบหน้านางงดงามราวดวงจันทร์และนางอัปสร

อ่านคำประพันธ์ต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 19-20

จากมามา ลีวล้า	ลำปาง
บางยี่เรือราพลง	พีพร้อง
เรือแพงช่วยพานาง	เมียงม่าน มานา
บางปรับคำคล้อง	คล่าวน้ำตาคลอ

19. คำประพันธ์ดังกล่าวเด่นเรื่องใดมากที่สุด
- 1) การนำธรรมชาติที่พบเห็นเชื่อมโยงกับอารมณ์รัก
 - 2) การแสดงอารมณ์อาลัยอาวรณ์
 - 3) การใช้คำแสดงอารมณ์โศก
 - 4) การใช้คำแสดงความน้อยใจ

20. จุดมุ่งหมายของคำประพันธ์ดังกล่าวคือข้อใด
- 1) ต้องการให้หญิงคนรักเป็นห่วง
 - 2) ต้องการให้ตนเองสบายใจ
 - 3) ต้องการให้ธรรมชาติเป็นตัวแทนความในใจ
 - 4) ต้องการให้หญิงคนรักรู้ถึงความรักความอาลัยที่มีต่อนาง
21. “อีกคำเพราะบรรสาน ฤติแห่งประชาชน” เน้นมงคลด้วยความหมายใด
- 1) เอื้อเพื่อเอื้อจนแก่คนทั่วไป
 - 2) ไม่เบียดเบียนแต่เสียสละด้วยใจยินดี
 - 3) ใช้คำพูดผูกจิตใจจนทั้งหลาย
 - 4) อนุโลมตามความประสงค์ไม่ขัดขวางประชาชน

ใช้ข้อมูลต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 22-23

- ก. ชุชกได้นางอมิตตตามาเป็นภรรยาเนื่องจากบิดาของนางยกนางให้แทนการใช้หนี้
 ข. พระอินทร์แปลงเป็นพราหมณ์มาขอพระราชทานพระนางมัทรี
 ค. พระเจ้ากรุงสุโขทัยทรงไล่ตัวสองกุมารจากชุชก ชุชกกินอาหารจนถึงแก่ความตายที่นครเซตุดร
 ง. พระฤๅษีบอกทางไปเขาวงกตแต่ชุชก และพรรณนามหุ้สัตว์และพรรณไม้ตามเส้นทางให้ชุชกฟัง
 จ. พระเวสสันดรทรงพระราชทานช้างป๋จัจฉินาค แล้วถูกชาวเมืองกล่าวโทษให้ขับออกจากพระนคร
22. ข้อใดเรียงลำดับเนื้อเรื่องในมหาชาติได้ถูกต้องที่สุด
- 1) ก. - จ. - ง. - ค. - ข.
 - 2) ข. - ง. - ก. - จ. - ค.
 - 3) จ. - ง. - ก. - ข. - ค.
 - 4) จ. - ก. - ง. - ข. - ค.
23. ข้อใดบอกชื่อกัณฑ์ไม่ตรงกับข้อมูลของมหาชาติ
- 1) ก. อยู่ในกัณฑ์ชุชก
 - 2) ข. อยู่ในกัณฑ์ทศพร
 - 3) ง. อยู่ในกัณฑ์มหาพน
 - 4) จ. อยู่ในกัณฑ์หิมพานต์
24. ข้อใดเป็นวรรณคดีที่แต่งด้วยโคลงและร่าย
- 1) ตะเลงพ่าย
 - 2) มัทนะพาธา
 - 3) นิราศพระบาท
 - 4) มหาเวสสันดรชาดก
25. “สายสินธุ์ซึ่งหนองพนานต์” ไหลมาจากทิศใด
- 1) พายัพ
 - 2) ประจิม
 - 3) อุดร
 - 4) บุรพา

26. ข้อใดเป็นสาเหตุสำคัญให้พระมหาอุปราชารับคำทำกระทำยุทธหัตถีกับสมเด็จพระนเรศวร

- 1) ชัดดีมานานะ
- 2) อีกริเริ่มในวีรกรรม
- 3) สถานการณ์ได้เปรียบ
- 4) ความกล้าหาญเด็ดเดี่ยว

27. สลัดไต่ไต่สลัดน้อง แหนงนอน ไพรฤา

เพราะเพื่อมาราญรอน เด็กไสรี่
สละสละสมร เสมอชื่อ ไม่นา
นีกะกำนามไม้ แม่นแม่นทรงเรียง
กลวิธีใดไม่มีในคำประพันธ์นี้

- 1) เล่นเสียงสัมผัส
- 2) เล่นเสียงธรรมชาติ
- 3) เล่นเสียงวรรณยุกต์
- 4) ใช้คำพ้องเสียงและคำซ้ำ

28. งามสองสุริยราชล้ำ เลอพิศ นาพ่อ

ฟ่างพัชรินทร์ ไพจิตร ศีกสร้าง
ถารามเริ่มรณฤทธิ์ รบราพณ์ แลฤา
ทุกเทศทุกทิศอ้าง อื่นไท้ไปเทียม
ใจความสำคัญของโคลงบทนี้กล่าวถึงเรื่องใด

- 1) การปกป้องแผ่นดินของกษัตริย์
- 2) ความยิ่งใหญ่ของผู้นำทัพในการรบ
- 3) ความสวยงามของยุทธหัตถี
- 4) คักดีศรีของกษัตริย์ชาตินักรบ

จงอ่านกวีนิพนธ์ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 29-31

นฤบดีโถมถีบสู้	ศิกราร
พอนฟาดสูงสูมาร	มอดม้วย
สายสินธุ์ซึ่งนองพนานต์	หายเหือด แห่งแฮ
พระเร่งปริตาดด้วย	เผด็จเสี้ยนศึกกษัย

29. คำที่ขีดเส้นใต้ข้างต้นหมายความว่าอย่างไร

- 1) จระเข้
- 2) นาค
- 3) ข้าศึก
- 4) ศัตรู

30. ตัวบทข้างต้นเป็นเหตุการณ์ตอนใดในเรื่องลิลิตตะเลงพ่าย
- 1) การทำสงครามยุทธหัตถี
 - 2) พระมหาอุปราชรำพึงถึงนาง
 - 3) ลางร้ายของพระมหาอุปราช
 - 4) พระสุบินของสมเด็จพระนเรศวร
31. ตัวบทที่ยกมาข้างต้นเป็นนิมิตที่แสดงให้เห็นว่าเหตุการณ์ในเรื่องจะเป็นอย่างไรต่อไป
- 1) พระมหาอุปราชจะไม่ได้กลับเมือง
 - 2) สมเด็จพระนเรศวรจะชนะศึก
 - 3) กษัตริย์ทั้งสองพระองค์จะทำยุทธหัตถี
 - 4) จะมีเหตุร้ายเกิดขึ้นกับพระมหาอุปราช
32. คำประพันธ์ต่อไปนี้ไม่ได้เอ่ยถึงบุคคลใด
งามสองสุริยราชล้า	เลอพิศ นภาพอ
ฟ้างพัชรินทร์ไพจิตร	ศึกสร้าง
ฤทรากรมเริ่มรณฤทธิ์	รบราพณ์ แลฤ
ทุกเทศทุกทิศอ้าง	อื่นไ้ไปเทียม
- 1) พระมหาอุปราช
 - 2) พระอินทร์
 - 3) พระเอกาทศรถ
 - 4) ทศกัณฐ์
33. เออที่เจ้าเที่ยวพเนจรนอนตามสนุกใจ ชมนกชมไม้ในไพรวันสารพันที่จะมี ทั้งฤๅษี ลีลธีรวิยาธรรคนธรรพ์ เทพารักษ์ผู้มีพักตร์อันเจริญ เห็นแล้วก็น่าเพลิดเพลินไม่เมินได้ หรือเจ้าปะผลไม้ประหลาดรสสดสุกทราดม เสวยไม่เคยกิน เจ้าฉวยชิมขอบลิ้นก็หลงฉนนอยูจึ่งซ้ำ
- ข้อใดสรุปข้อความในส่วนผู้พูดจากมหาเวสสันดรชาดกตอนนี้ไม่ถูกต้อง
- 1) แสดงความไม่พอพระทัย
 - 2) คาดคะเนจากพฤติกรรมที่คุ้นเคย
 - 3) ประสงค์ให้ผู้ฟังหันเหจากปัญหา
 - 4) ใช้วาจาออกย่อนเหน็บแนม
34. “เสมือนหนึ่งลูกหงส์เหมราชปักชนิม ปราศจากมัจฉลินที่ไปตกคลุกในโคลนหนอง” หมายความว่าอย่างไร
- 1) เปรียบเหมือนลูกหงส์ ที่ปราศจากความสกปรกทั้งปวงแต่ต้องตกลงไปในสิ่งสกปรก
 - 2) เปรียบเหมือนลูกนก ที่ต้องไปตกกระทำลำบาก ซึ่งเปรียบเหมือนการตกไปในโคลนหนอง
 - 3) เปรียบเหมือนลูกหงส์ ไร่มลทินใดๆ ทั้งปวงที่อาศัยยังสระใหญ่ในป่าหิมพานต์
 - 4) เปรียบเหมือนลูกนกที่ต้องไปจากสระมัจฉลินที่และจะต้องไปตกกระทำลำบาก

35. คำประพันธ์ต่อไปนี้สะท้อนอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครตามข้อใด
“นางก็เสด็จจรโล่งตำบลเที่ยวคั่นหาพระลูกตามลำเนาเนินป่า ทุกสุขทุกทุกข์ไม่พฤกษาป่าสูงยุงยางใหญ่ไพเราะหึ่ง พนัสแดนดงเย็นเยือกเจียบสดเหงา ได้ยินแต่เสียงคูเหว่าละเมอร้องก้องพงาเวศ พระกรรมเธอสังเกตว่าสองตรุษเยาวเรศเจ้าร้องขานอยู่แหวๆ”
- 1) ว่างเวง
 - 2) ว้าเหว่
 - 3) หวาดหวั่น
 - 4) วุ่นวาย
36. “นางเสวยพระอาตุรพูนเทวษในพระอุรา น้ำพระอัสนุชลาเธอไหลนองคลองพระเนตร ทรงพระกัมแสงแสนเทวษไพโรรา ตั้งแต่ประณยามค่ำไม่หย่อนหยุดแต่สักโมงยาม นางเสด็จได้แต่ตามทุกตำบล ละเมาะไม้ไพโรชสมที่ลิขริน ทุกห้วยธารละหานหินเหวหุบห้องคูหาวาส”
คำประพันธ์ข้างต้นนี้ให้รสอารมณ์ทางด้านใด
- 1) เสาวรจนี
 - 2) นารีปราโมทย์
 - 3) พิโรธวาหัง
 - 4) ลัลลาปังคพิสัย
37. “บุญที่พี่น้องแล้วนะเจ้าเพื่อนยาก เจ้ามาตายจากที่ไปในวงวัด เจ้าจะเอาป่าช้านี้หรือมาเป็นป่าช้า จะเอาบรรณศาลานี้หรือเป็นบริเวณพระเมรุทอง จะเอาแต่เสียงสาลิกาอันร่ำร้องนั้นหรือมาเป็นกลองประโคมในจะเอาแต่เสียงจักจั่นและเรไรอันร่ำร้องนั้นหรือมาต่างแต่รสังข์และพิณพาทย์...”
ข้อความจาก “มหาเวสสันดรชาดก” ข้อความนี้แสดงน้ำเสียงเชิงใด
- 1) ตัดพ้อ
 - 2) คร่ำครวญ
 - 3) เยาะเย้ย
 - 4) ประชด
38. “แต่แม่เที่ยวเซซังเสาะแสวงทุกแห่งห้องหิมเวศ ทั่วประเทศทุกราวป่า สุดสายหยินนาที่แม่จะตามไปเลี้ยงแล สุดโสดแล้วที่แม่จะซบทราบฟังสำเนียง สุดสุรเสียงที่แม่จะรำเรียกไพโรร้อง สุดผีเฝ้าที่แม่จะเอื้องย่องยกอย่างลงเหยียบดิน ก็สุดสิ้นสุดปัญญาสุดหาสุดค้นเห็นสุดคิด จะได้พานพบประสปรอยพระลูกน้อยแค่สักนิด ไม่มีเลย” ข้อความนี้มีคุณค่าเชิงวรรณศิลป์ที่โดดเด่นในด้านใด
- 1) การเล่นคำและเสียงสัมผัส
 - 2) การสร้างจินตภาพจากความเปรียบ
 - 3) การสร้างอารมณ์สะท้อนใจ
 - 4) การประพันธ์ที่ถูกต้องตามฉันทลักษณ์

39. “สุดสรวลเสียงที่แม่จะร้องเรียกพิไรร้อง สุดผีเฝ้าที่แม่จะเยื้องย่องยกย่างลงเหยียบดิน ก็สุดสิ้นสุดปัญญา สูดหาสุดค้นเห็นสุดคิด” ข้อความนี้แสดงอารมณ์ใดของตัวละคร
- 1) เศร้าสร้อย
 - 2) น้อยใจ
 - 3) ลึนหวัง
 - 4) หวั่นหวาด
40. ความในข้อใดสร้างความสะเทือนใจให้แก่พระนางมัทรี จนทำให้ “ที่ความโศกก็เสื่อมสร้างสงบจิตเพราะเจ็บใจ”
- 1) สุดสายหยานาที่แม่จะตามไปเลี้ยงแล สุดโสดแล้วที่แม่จะซิมทราบฟังลำเนียง
 - 2) ถ้าเราทั้งสองนี้ยังมีชีวิตสืบไป อันสองกุมารนี้ไซ้ไรก็คงจะได้พบกันเป็นมันแม่
 - 3) เข้าเถื่อนเจ้าอย่าลืมหงายได้หน้าเจ้าลืมหงายหลังไม่แลเหลียว เทียวทอดประทับมากกลางทาง
 - 4) ออกแม่นี้ให้อ่อนหิวสุดละห้อย ทั้งดาวเดือนก็เคลื่อนคล้อยลงลับไม้ สุดที่แม่จะติดตามเจ้าไปในยามนี้
41. เรื่องโคลนตืดล้อแสดงทัศนะว่าประเทศไทยไม่เจริญก้าวหน้าเท่าที่ควร เพราะสาเหตุใด
- 1) การยึดถือแต่ประเพณีเดิม
 - 2) การมีค่านิยมที่ไม่เหมาะสม
 - 3) ความผิดพลาดล้มเหลวของการศึกษา
 - 4) การเลือกอาชีพที่ไม่สอดคล้องกับยุคสมัย
42. “เมื่อไรหนอ พวกหนุ่มๆ ของเราจึงจะเข้าใจได้บ้างว่า การเป็นชาวนา ชาวสวน หรือคนทำงานการอื่นๆ นั้น ก็มีเกียรติยศเท่ากับที่จะเป็นพนักงานด้วยปากกาเหมือนกัน? เมื่อไรจึงจะบังเกิดความรู้สึกเกียรติยศ แห่งการงานอื่นๆ นอกจากงานที่ทำด้วยปากกา และพิมพ์ดีด?”
- ข้อความในเรื่องโคลนตืดล้อข้างต้นนี้ ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายจะสื่อสารตามข้อใด
- 1) ทุกคนมีเกียรติยศเสมอกัน
 - 2) ทุกอาชีพมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน
 - 3) พวกหนุ่มๆ ต้องการคำแนะนำ
 - 4) ชาวนาชาวสวนเป็นแบบอย่างที่ดี
43. ข้อใดเป็นคำพูดของนางมัทรีขณะมีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์
1) ข้าขอแกลงวะจะนะตาม	สุระเทวะโปรดปราน
2) โอ้อโง่กระไรอะมระง้อ	มะทะนามิพอดี
3) ตูข้าสัสมัครฤมิสัสมัคร	ก็มีขัดจะคล้อยตาม
4) หม่อมฉันสดับมระถูระถ้อย	ก็สำนึกเสนาะคำ

44. บ้างได้แต่ยามาย บรรจุกายจนถึงดี
เห็นโทษเข้าเป็นตรี จึงออกตัวด้วยตกใจ
ข้อใดแปลข้อความที่ขีดเส้นใต้ได้ถูกต้อง
- 1) รู้ว่าอาการไข้หนักมาก
 - 2) กินยาถ่ายจนถ่ายไม่หยุด
 - 3) ตกใจเพราะเห็นอาการของคนไข้
 - 4) เห็นอันตรายของการให้ยามากเกินไป

จงอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 45-47

อ่าวใจจนแก่กล้า	แพทย์อื่นมาก็ขัดขวาง
ต่อโรคเข้าระวาง	ตรีโทษแล้วจึงออกตัว
หินชาติแพทย์เหล่านี้	เวรามีมิได้กลัว
ทำกรรมนำใส่ตัว	จะตกไปในอบาย
เรียนรู้คัมภีร์ไสย	สุขุมไว้อย่าแพร่งพราย
ควรกล่าวจึงขยาย	อย่ายื่นแก้วแก้วานร

45. คำว่า “ตรีโทษ” ในข้อความข้างต้นหมายความว่าอย่างไร
- 1) อาการไข้หนัก
 - 2) อาการป่วยสามประการ
 - 3) โทษครั้งที่สาม
 - 4) ความผิดสามประการ
46. ผู้แต่งแสดงความรู้สึกต่อแพทย์ที่มีพฤติกรรมดังกล่าวข้างต้นเช่นไร
- 1) ประชดประชันโดยแสดงให้เห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่ควรเอาเยี่ยงอย่าง
 - 2) แสดงให้เห็นว่าแพทย์เหล่านั้นเป็นบุคคลอันตรายโดยใช้น้ำเสียงแสดงความเจ็บแค้น
 - 3) สาบแช่งให้แพทย์เหล่านั้นได้รับผลตามเวรกรรมที่กระทำไว้ด้วยน้ำเสียงเกลียดชัง
 - 4) เหยียดหยามโดยชี้ว่าการทำกรรมที่เลวทรามเช่นนั้นจะทำให้ปราศจากความเจริญ
47. ข้อใดไม่ใช่หนทางป้องกันแก้ไขไม่ให้แพทย์มีพฤติกรรมที่กล่าวข้างต้น
- 1) อย่านำวิชาความรู้แก่คนที่ไม่รู้คุณค่า
 - 2) เรียนรู้วิชาการแพทย์อย่างสุขุมรอบคอบ
 - 3) ใช้ความรู้ทางการแพทย์ในเวลาที่เหมาะสม
 - 4) ถ่ายทอดความรู้ให้แก่บุคคลที่เหมาะสม

48. เรือยเรือมาเรียงเรียง นักบินเสียงไปทั้งหมด
ตัวเดียวมาพลัดคู่ เหมือนพ็อยผู้เดียวตาย
ข้อใดกล่าวถึงกาพย์เห่เรือบทนี้ได้ถูกต้อง
- 1) แสดงบรรยากาศและอารมณ์กลมกลืนกัน
 - 2) พรรณนาเปรียบเทียบโดยไม่ใช้อุปมาโวหาร
 - 3) ใช้โวหารอุปลักษณ์ได้โดดเด่น
 - 4) รำพันความรู้สึกโดยไม่ได้เชื่อมโยงกับธรรมชาติ
49. ข้อใดที่กวีผู้แต่งอ้างว่าเป็นต้นเหตุให้นางวันทองกราบบังคมทูลพิศพลาตจนต้องถูกประหาร
- 1) ความประหม่า
 - 2) เคราะห์กรรม
 - 3) ความเกรงกลัวพระราชาอาญา
 - 4) การตัดสินใจไม่เด็ดขาด
50. คำพูดของนางวันทองต่อไปนี้ ข้อใดไม่ได้ตัดพ้อผู้ฟังชัดเจนที่สุด
1) ขอบพิศพองจิตคะนึงตรอง
ประหนึ่งว่าวันทองนี้สองใจ	อันตัวน้องมลทินหาสิ้นไม่
พบไหนก็เป็นแต่เช่นนั้น
2) แค้นคิดด้วยมิตรไม่รักเลย
เสียแรงร่วมทุกข์ยากกันกลางไพร	ยามมีที่เขยเฉยเสียได้
กินผลไม้ต่างข้าวทุกเพรางาย
3) ที่จริงใจถึงไปอยู่เรือนอื่น
ด้วยรักลูกรักผัวยังพั่วพัน	คงคิดคืนที่หม่อมเป็นแม่มน
คราวนั้นก็ไปอยู่เพราะจำใจ
4) พอได้ดีมีสุขลืมทุกข์ยาก
ว่านาก็เครื่องเคืองระคาย	ก็เพราะหากหม่อมมีซึ่งที่หมาย
เอ็นดูน้องอย่าให้อายเขาอีกเลย

อ่านคำประพันธ์ต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 51-52

มันเกิดเหตุทั้งนี้ก็เพราะหญิง จึงหึงหวงช่วงชิงยั้งยั้งอยู่
จำจะตัดรากใหญ่ให้หล่นพรุ ให้ลูกดอกตกอยู่แต่กิ่งเดียว
อีวันทองตัวมันเหมือนรากแก้ว ถ้าตัดโคนขาดแล้วใบก็เหี่ยว
ใครจะควรสูสมอยูกกลมเกลียว ให้เด็ดเดี่ยวรู้กันแต่วันนี้

51. คำประพันธ์ตรงกับสำนวนในข้อใด
- 1) หยิกเล็บเจ็บเนื้อ
 - 2) เด็ดบัวไม่ไผ่
 - 3) วัวหายล้อมคอก
 - 4) ตัดไฟแต่ต้นลม

52. วรรณคดีว่า "อิวันทองตัวมันเหมือนรากแก้ว" หมายถึงอะไร
- 1) วันทองเป็นผู้รับผลการกระทำทั้งหมด
 - 2) วันทองเป็นต้นเหตุของเรื่องวุ่นวายทั้งหมด
 - 3) วันทองเป็นผู้รู้ทั้งหมด
 - 4) วันทองเป็นผู้ที่น่าสงสัยกว่าใครทั้งหมด
53. กวนอูซึ่งเป็นตัวละครในเรื่องสามก๊กเป็นผู้มีคุณธรรมเด่นในเรื่องใด
- 1) ซื่อสัตย์ภักดีต่อผู้เป็นนาย
 - 2) อ่อนน้อมถ่อมตนต่อผู้มีคุณ
 - 3) รักชาวจากาสัตย์เหนือกว่าชีวิต
 - 4) แก่ล้ากว่าอย่างชายชาติทหาร
54. "ครั้นจะเอาเสื้อใหม่ชิ้นใส่ชั้นนอก คนทั้งปวงจะครหาหินทาวาได้ใหม่แล้วลิ้มแก้"
- คำพูดนี้แสดงอุปนิสัยของกวนอูในข้อใด
- 1) จงรักภักดีต่อนาย
 - 2) รู้จักประมาณตน
 - 3) รู้จักถนอมน้ำใจคน
 - 4) รู้จักกาลเทศะและบุคคล
55. "เล่าปี่นี่เป็นคนมีสติปัญญา ถ้าละไว้ก็จะมีการกำลงมากขึ้น ออกมาเหมือนลูกนกอันขนปีกยังไม่ขึ้นพร้อม"
- หมายความว่าอย่างไร
- 1) เล่าปี่เป็นผู้มีกำลังยังไม่เต็มที่ เปรียบเหมือนนกที่ยังมีขนน้อย
 - 2) เล่าปี่เป็นคนมีความรู้ แต่ปัจจุบันยังไม่พร้อมถ้าพร้อมจะเป็นคนที่เข้มแข็ง
 - 3) เล่าปี่เป็นคนมีไหวพริบ ถ้าปล่อยปละละเลย จะทำให้เกิดอันตรายได้ในภายหลัง
 - 4) เล่าปี่เป็นคนฉลาด ยิ่งนับวันจะยิ่งมีกำลัง ปัจจุบันเหมือนนกที่ยังบินได้ไม่สูงเนื่องจากยังมีความพร้อมไม่เต็มที่
56. วรรณคดีรสใดที่นายชิต บุรทัต ใช้น้อยที่สุดในการแต่งสามัคคีเภทคำฉันท์
- 1) เสาวรจณี
 - 2) นารีปราโมทย์
 - 3) พิโรธวาที
 - 4) ลัลลุปังคพิไลย
57. ข้อใดแสดงแก่นเรื่องของเรื่องสามัคคีเภทคำฉันท์
1) ถือทิวมาสนา	หลไทยพิโรธจง
2) แยกพรรคสมรรคภิน	ทนลับปรองดอง
3) ขาดญาณพิจารณาตรอง	ตรึงลักประจักษ์เจอ
4) เชื้ออรรณพบลเอา	รสเล่าก็ง่ายเหลือ

58. แม้มากฝึกกิ่งไม้ ผิวใครจะใคร่ลอง
 มัดกำกระนั้นปอง พลหักก็เต็มทน
 ข้อใดไม่อาจอนุมานได้จากข้อความข้างต้น
- 1) ควรยกประโยชน์ขึ้น นรอื่นก็และเหลียว
 - 2) แยกพรรคสมรรถภิน ทนล้นบปรองดอง
 - 3) ดูบ้างและกลมเกลียว มีตราบภาพดุงครอง
 - 4) ควรชนประชุมเช่น คณะเป็นสมาคม
59. เหตุที่แท้จริงที่ทำให้กษัตริย์ลิจจวีแตกความสามัคคี คือข้อใด
- 1) ต่างองค์นำความมิงามทูล พระชนกอดิศูร
 แห่งธโดยมูล ปวัตดีความ
 - 2) แดกร้าวกร้าวร้ายก็ป้ายปาม ลุรบิตรลาม
 ที่ละน้อยตาม ณ เหตุผล
 - 3) พันเพื่อเชื่อนัยดนัยตน นฤวิเคราะห์เสาะสน
 ลีบจะหมองมล เพราะหมายไต่
 - 4) หลายอย่างต่างกลธชวนชวย พจนยุปริยาย
 วัญจโนบาย บเว้นครา
60. ข้อใดคือแก่นเรื่องสามัคคีเภทคำฉันท์
- 1) แม้มากฝึกกิ่งไม้ ผิวใครจะใคร่ลอง
 มัดกำกระนั้นปอง พลหักก็เต็มทน
 - 2) เหล่าไหนผิไมตรี สละลี ณ หมุ่น
 กิจใดจะชวยชวน บ มีพร้อมมิเพริยงกัน
 - 3) อย่าปรารถนาหวัง สุขทั้งเจริญอัน
 มวลมาอุบัติบรร- ลุไฉน บ ได้มี
 - 4) ปวงทุกข์พิบัติสรร- พภัยนตรายกลี
 แม้ปราศนิยมปรี- ติประสงค์ก็คงสม
61. “สมบัติอินทร์พรหมทั้งหลายก็ดี ถ้าจะเปรียบด้วยสมบัตินิพพานนั้น ประดุจเอาหิ้งห้อยมาเปรียบด้วยดวงจันทร์” ข้อความที่เป็นตัวเข้มหมายความว่าอย่างไร
- 1) มีความหมายน้อยนิดเปรียบเทียบมิได้
 - 2) มีปริมาณน้อยนิดเปรียบเทียบมิได้
 - 3) มีคุณค่าน้อยนิดเปรียบเทียบมิได้
 - 4) มีราคาน้อยนิดเปรียบเทียบมิได้

62. ...แล้วผู้ยมบาลเอาเชือกเหล็กแดงอันลูกเป็นเปลวไฟไล่กระหวัดรัดตัวเขา แล้วตรึงปิดให้คอเขาขาดออก แล้วเอาหัวเขาทอกลงในหม้อเหล็กแดงนั้นเมื่อแลหัวเขาด้วนอยู่ดั่งนั้นไล่รี ขึ้นมาแทนเล่า...

ข้อใดไม่ใช่ลักษณะเด่นของข้อความนี้

- 1) ใช้คำที่สื่อการเคลื่อนไหว
- 2) พรรณนาโดยใช้โวหารความเปรียบ
- 3) ใช้คำเร้าความรู้สึกได้อย่างน่ากลัว
- 4) ใช้คำคล้องจองเชื่อมร้อยคำอย่างไร้ระเบียบ

63. คำประพันธ์ต่อไปนี้สื่อความหมายตรงกับข้อใด

พาทิมีสติรู้	รอลิด
รอบคอบชอบและผิด	ก่อนพร้อม
คำพูดพาดลิขิต	เขียนร่าง เรียงแฮ
ฟังเพราะเสนาะต้อง	โสดทั้งห่างภัย

- 1) คิดทุกอย่างที่พูด
- 2) พูดทุกอย่างที่คิด
- 3) เขียนร่างไว้ก่อนพูด
- 4) พูดตามที่เขียนร่างไว้

เฉลย ทบทวนวรรณคดีวิจักษ์

1. 2)	2. 3)	3. 3)	4. 3)	5. 3)	6. 4)	7. 3)	8. 4)	9. 2)	10. 4)
11. 4)	12. 3)	13. 3)	14. 4)	15. 1)	16. 2)	17. 1)	18. 3)	19. 1)	20. 3)
21. 3)	22. 4)	23. 2)	24. 1)	25. 2)	26. 1)	27. 2)	28. 2)	29. 1)	30. 4)
31. 3)	32. 3)	33. 2)	34. 1)	35. 3)	36. 4)	37. 2)	38. 1)	39. 3)	40. 3)
41. 2)	42. 2)	43. 4)	44. 1)	45. 1)	46. 4)	47. 3)	48. 1)	49. 2)	50. 3)
51. 2)	52. 2)	53. 1)	54. 1)	55. 3)	56. 2)	57. 2)	58. 1)	59. 3)	60. 1)
61. 2)	62. 2)	63. 1)							

